I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 52/2002

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 12 Σεπτεμβρίου 2002

για την έκδοση της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της . . ., σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ, 79/267/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ, 92/96/ΕΟΚ, 93/6/ΕΟΚ και 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 98/78/ΕΚ και 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(2002/C 253 E/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 47 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας [3],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [4],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η σημερινή κοινοτική νομοθεσία περιέχει μια πλήρη σειρά κανόνων για την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων επενδύσεων σε ατομική βάση, καθώς και για την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων επενδύσεων που ανήκουν αντίστοιχα σε τραπεζικό όμιλο/όμιλο επενδυτικών εταιρειών ή ασφαλιστικό όμιλο, δηλαδή σε ομίλους που ασκούν ομοιογενείς χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες.

(2) Οι πρόσφατες εξελίξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές οδήγησαν στη δημιουργία χρηματοπιστωτικών ομίλων οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες και προϊόντα σε διάφορους τομείς των χρηματοπιστωτικών αγορών, αποκαλούμενων «χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων». Μέχρι σήμερα, δεν υπήρξε καμία μορφή προληπτικής εποπτείας σε επίπεδο ομίλου για τα πιστωτικά ιδρύματα, τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις επενδύσεων, που ανήκουν σε όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, ιδίως σε ό,τι αφορά τη φερεγγυότητα και τη συγκέντρωση κινδύνων στο επίπεδο του ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, τις εντός ομίλου συναλλαγές, τις εσωτερικές διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, και τις ικανότητες και το ήθος των στελεχών διαχείρισης. Ορισμένοι από αυτούς τους ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων συγκαταλέγονται μεταξύ των μεγαλυτέρων χρηματοπιστωτικών ομίλων που δραστηριοποιούνται στις χρηματοπιστωτικές αγορές και παρέχουν υπηρεσίες σε παγκόσμια βάση. Εάν αυτοί οι όμιλοι ετερογενών δραστηριοτήτων, ιδίως τα πιστωτικά ιδρύματα, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι επιχειρήσεις επενδύσεων που ανήκουν σε τέτοιο όμιλο, αντιμετώπιζαν οικονομικές δυσκολίες, θα μπορούσαν να αποσταθεροποιήσουν σοβαρά το χρηματοπιστωτικό σύστημα και να επηρεάσουν τους ιδιώτες καταθέτες, τους κατόχους ασφαλιστικών συμβολαίων και τους επενδυτές.

(3) Το σχέδιο δράσης για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες της Επιτροπής περιλαμβάνει ορισμένες δράσεις απαραίτητες για την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και προβλέπει την ανάπτυξη νομοθεσίας για τη συμπληρωματική προληπτική εποπτεία των ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων, που θα καλύπτει τα κενά της ισχύουσας τομεακής νομοθεσίας και θα αντιμετωπίζει τους πρόσθετους εποπτικούς κινδύνους, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ορθή εποπτεία των χρηματοπιστωτικών ομίλων που ασκούν διατομεακές χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες. Ένας τόσο φιλόδοξος στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά σταδιακά. Η εγκαθίδρυση συμπληρωματικής εποπτείας για τα πιστωτικά ιδρύματα, τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις επενδύσεων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων αποτελεί ένα από τα στάδια αυτά.

(4) Και άλλοι διεθνείς οργανισμοί έχουν επισημάνει ότι είναι ανάγκη να αναπτυχθεί κατάλληλο εποπτικό καθεστώς όσον αφορά τους χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων.

---

[1] ΕΕ C 213 E της 31.7.2001, σ. 227.

[2] ΕΕ C 36 της 8.2.2002, σ. 1.

[3] ΕΕ C 271 της 26.9.2001, σ. 10.

[4] Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2002 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2002 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της . . . (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(5) Για να είναι αποτελεσματική, η συμπληρωματική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων επενδύσεων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, θα πρέπει να εφαρμόζεται στο σύνολο αυτών των ομίλων, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο είναι διαρθρωμένοι, εφόσον οι διατομεακές χρηματοπιστωτικές δραστηριότητές τους είναι ουσιώδεις, πράγμα που συμβαίνει όταν επιτυγχάνονται ορισμένα κατώτατα όρια. Η συμπληρωματική εποπτεία θα πρέπει να καλύπτει όλες τις χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες που καταγράφονται στην τομεακή χρηματοπιστωτική νομοθεσία, καθώς και όλες τις οντότητες που ασκούν κατά κύριο λόγο αυτό το είδος δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των εταιρειών διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων.

(6) Η απόφαση για τη μη υπαγωγή συγκεκριμένης οντότητας στο πεδίο εφαρμογής της συμπληρωματικής εποπτείας θα πρέπει να λαμβάνεται, έχοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, το κατά πόσον η εν λόγω οντότητα εμπίπτει στην εποπτεία σε επίπεδο ομίλου σύμφωνα με τομεακούς κανόνες.

(7) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να εκτιμούν, σε επίπεδο ομίλου, τη χρηματοοικονομική κατάσταση των πιστωτικών ιδρυμάτων, των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων επενδύσεων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, ιδίως σε ό,τι αφορά τη φερεγγυότητά τους (καθώς και την αποφυγή διπλού υπολογισμού των ιδίων κεφαλαίων), τη συγκέντρωση κινδύνων και τις συναλλαγές στο εσωτερικό του ομίλου.

(8) Η διαχείριση των χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων συχνά ασκείται κατά τομείς επιχειρηματικής δραστηριότητας που δεν συμπίπτουν απόλυτα με τις νομικές δομές του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Προκειμένου να ληφθεί υπόψη αυτή η εξέλιξη, θα πρέπει να διευρυνθούν περαιτέρω οι απαιτήσεις για τη διαχείριση, ιδίως όσον αφορά τη διαχείριση των εταιρειών χρηματοπιστωτικών συμμετοχών.

(9) Για όλους τους υποκείμενους σε συμπληρωματική εποπτεία χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων, θα πρέπει να ορίζεται ένας συντονιστής μεταξύ των ενεχομένων αρμόδιων αρχών.

(10) Τα καθήκοντα του συντονιστή δεν θα πρέπει να επηρεάζουν τα καθήκοντα και τις ευθύνες των αρμοδίων αρχών, όπως προβλέπονται από τους τομεακούς κανόνες.

(11) Οι ενεχόμενες αρμόδιες αρχές, ιδίως ο συντονιστής, θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν από τις οντότητες που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, ή από άλλες αρμόδιες αρχές, τις απαραίτητες πληροφορίες για την εκτέλεση της αποστολής τους όσον αφορά τη συμπληρωματική εποπτεία.

(12) Υπάρχει πιεστική ανάγκη ενισχυμένης συνεργασίας μεταξύ των αρχών που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων επενδύσεων, μεταξύ άλλων με την ανάπτυξη πλαισίων ad hoc συνεργασίας μεταξύ των ενεχομένων αρχών για την εποπτεία οντοτήτων που ανήκουν στον ίδιο χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων.

(13) Τα πιστωτικά ιδρύματα, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι επιχειρήσεις επενδύσεων που έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα μπορούν να ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων η κεφαλή του οποίου ευρίσκεται εκτός Κοινότητας. Οι εν λόγω ρυθμιζόμενες οντότητες θα πρέπει επίσης να υπόκεινται σε ισοδύναμο και κατάλληλο καθεστώς συμπληρωματικής εποπτείας με το οποίο να επιτυγχάνονται στόχοι και αποτελέσματα παρόμοιοι με εκείνα που επιδιώκονται με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Για το σκοπό αυτό, η διαφάνεια των κανόνων και η ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρχές τρίτων χωρών έχουν μεγάλη σημασία σε όλες τις ενδεδειγμένες περιστάσεις.

(14) Ένα ισοδύναμο και κατάλληλο καθεστώς συμπληρωματικής εποπτείας εικάζεται ότι υπάρχει μόνον εάν οι εποπτικές αρχές της τρίτης χώρας έχουν συμφωνήσει να συνεργάζονται με τις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές όσον αφορά τους στόχους και τα μέσα άσκησης της συμπληρωματικής εποπτείας των ρυθμιζόμενων οντοτήτων ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

(15) Η παρούσα οδηγία δεν απαιτεί από τις αρμόδιες αρχές να αποκαλύπτουν στην επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων πληροφορίες οι οποίες καλύπτονται από την υποχρέωση εμπιστευτικότητας δυνάμει της παρούσας οδηγίας ή άλλων τομεακών οδηγιών.

(16) Δεδομένου ότι ο στόχος της προβλεπόμενης δράσης, ήτοι ο καθορισμός κανόνων για τη συμπληρωματική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων επενδύσεων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, που εκτίθεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού. Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία καθορίζει ελάχιστα πρότυπα, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν αυστηρότερους κανόνες.

(17) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(18) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1].

(19) Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι νέες εξελίξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές, ενδέχεται κατά καιρούς να προκύπτει ανάγκη τεχνικής καθοδήγησης και εκτελεστικών μέτρων για τους κανόνες που θεσπίζει η παρούσα οδηγία. Η Επιτροπή θα πρέπει συνεπώς να εξουσιοδοτηθεί να λαμβάνει εκτελεστικά μέτρα, υπό τον όρο ότι αυτά δεν τροποποιούν τα βασικά στοιχεία της παρούσας οδηγίας.

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(20) Οι ισχύοντες τομεακοί κανόνες για τα πιστωτικά ιδρύματα, τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να συμπληρωθούν μέχρις ενός ελαχίστου επιπέδου, ιδίως ώστε να αποφευχθεί το νομοθετικό αρμπιτράζ μεταξύ των τομεακών κανόνων και των κανόνων για τους χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως η πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής ([1]), η πρώτη οδηγία 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 1979, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητας της πρωτασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής ([2]), η οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) ([3]), η οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) ([4]), η οδηγία 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων ([5]) και η οδηγία 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993, σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών ([6]), καθώς και η οδηγία 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία ασφαλιστικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο ενός ασφαλιστικού ομίλου ([7]) και η οδηγία 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων ([8]). Ο στόχος της περαιτέρω εναρμόνισης μπορεί, ωστόσο, να επιτευχθεί μόνο σταδιακά και χρειάζεται να βασίζεται σε προσεκτικές αναλύσεις.

(21) Προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον υπάρχει ανάγκη για ενδεχόμενη μελλοντική εναρμόνιση και να γίνουν οι σχετικές προετοιμασίες όσον αφορά τη μεταχείριση των εταιρειών διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων βάσει τομεακών κανόνων, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει έκθεση για τις πρακτικές των κρατών μελών σε αυτό τον τομέα,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Στόχος

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των ρυθμιζόμενων οντοτήτων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, το άρθρο 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ ή το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ και οι οποίες ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων. Τροποποιεί επίσης τους σχετικούς τομεακούς κανόνες που ισχύουν για τις οντότητες οι οποίες ρυθμίζονται από τις προαναφερόμενες οδηγίες.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «πιστωτικό ίδρυμα»: το κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2000/12/ΕΚ πιστωτικό ίδρυμα·

2. «ασφαλιστική επιχείρηση»: η κατά την έννοια του άρθρου 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, του άρθρου 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ ή του άρθρου 1 στοιχείο β) της οδηγίας 98/78/ΕΚ, ασφαλιστική επιχείρηση·

3. «επιχείρηση επενδύσεων»: η επιχείρηση επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ·

4. «ρυθμιζόμενη οντότητα»: πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική επιχείρηση ή επιχείρηση επενδύσεων·

5. «εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων»: η εταιρεία διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 1α παράγραφος 2 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) ([9]) καθώς και η επιχείρηση η οποία έχει την καταστατική της έδρα εκτός της Κοινότητας και η οποία θα ήταν υποχρεωμένη να ζητήσει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, εάν είχε την καταστατική της έδρα εντός της Κοινότητας·

6. «αντασφαλιστική επιχείρηση»: η κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ επιχείρηση αντασφάλισης·

([1]) ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 17).

([2]) ΕΕ L 63 της 13.3.1979, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 11).

([3]) ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27).

([4]) ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ.

([5]) ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 29).

([6]) ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ.

([7]) ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 1.

([8]) ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2000/28/ΕΚ (ΕΕ L 275 της 27.10.2000, σ. 37).

([9]) ΕΕ L 375 της 31.12.1985, σ. 3· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/108/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 13.2.2002, σ. 35).

7. «τομεακοί κανόνες»: η κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προληπτική εποπτεία των ρυθμιζόμενων επιχειρήσεων, όπως θεσπίζεται ιδίως με τις οδηγίες 73/239/ΕΟΚ, 79/267/ΕΟΚ, 98/78/ΕΚ, 93/6/ΕΟΚ, 93/22/ΕΟΚ και 2000/12/ΕΚ·

8. «χρηματοπιστωτικός τομέας»:

τομέας που αποτελείται από μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες επιχειρήσεις:

α) πιστωτικό ίδρυμα, χρηματοδοτικό ίδρυμα ή επιχείρηση παροχής επικουρικών τραπεζικών υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 1 σημεία 5 και 23 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ (τραπεζικός τομέας)·

β) ασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου, κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο θ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ (ασφαλιστικός τομέας)·

γ) επιχείρηση επενδύσεων ή χρηματοοικονομικό ίδρυμα, κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 7 της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ (τομέας επενδυτικών υπηρεσιών)·

δ) εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών·

9. «μητρική επιχείρηση»: η, κατά την έννοια του άρθρου 1 της έβδομης οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1983, για τους ενοποιημένους λογαριασμούς [1], μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε επιχείρηση η οποία, κατά τη γνώμη των αρμόδιων αρχών, ασκεί ουσιαστικά δεσπόζουσα επιρροή σε άλλη επιχείρηση·

10. «θυγατρική επιχείρηση»: η, κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, θυγατρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε επιχείρηση επί της οποίας, κατά τη γνώμη των αρμόδιων αρχών, μια μητρική επιχείρηση ασκεί ουσιαστικά δεσπόζουσα επιρροή· επίσης, όλες οι θυγατρικές επιχειρήσεις θυγατρικών επιχειρήσεων θεωρούνται θυγατρικές επιχειρήσεις της μητρικής επιχείρησης·

11. «συμμετοχή»: η, κατά την έννοια του άρθρου 17 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, περί των ετησίων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών [2], συμμετοχή ή η άμεση ή έμμεση κατοχή του 20 % και άνω των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου μιας επιχείρησης·

12. «όμιλος»: ο όμιλος επιχειρήσεων ο οποίος αποτελείται από μητρική επιχείρηση, τις θυγατρικές της και τις οντότητες στις οποίες η μητρική επιχείρηση ή οι θυγατρικές της κατέχουν συμμετοχή καθώς και οι επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους με σχέση κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ·

13. «στενοί δεσμοί»:

η κατάσταση στην οποία δύο ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα συνδέονται με:

α) «συμμετοχή», η οποία σημαίνει την ιδιοκτησία, απευθείας ή μέσω ελέγχου, του 20 % ή περισσότερο των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου της επιχείρησης, ή

β) «έλεγχο», ο οποίος σημαίνει τις σχέσεις μεταξύ μητρικής και θυγατρικής σε όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, ή παρόμοια σχέση μεταξύ οιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου και επιχείρησης· οιαδήποτε θυγατρική επιχείρηση θυγατρικής επιχείρησης θεωρείται επίσης ως θυγατρική επιχείρηση μητρικής επιχείρησης η οποία ευρίσκεται επικεφαλής των εν λόγω επιχειρήσεων.

Η κατάσταση στην οποία δύο ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα συνδέονται μονίμως με ένα και το αυτό πρόσωπο με σχέση ελέγχου, θεωρείται επίσης ότι συνιστά στενό δεσμό μεταξύ των εν λόγω προσώπων·

14. «χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων»:

όμιλος που πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις, τηρουμένου του άρθρου 3:

α) επικεφαλής του ομίλου είναι ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1 ή τουλάχιστον μία από τις θυγατρικές του ομίλου αποτελεί ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1·

β) εφόσον επικεφαλής του ομίλου είναι ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, πρόκειται για μητρική επιχείρηση επιχειρήσεως του χρηματοπιστωτικού τομέα, για επιχείρηση που κατέχει συμμετοχή σε επιχείρηση του χρηματοπιστωτικού τομέα ή για επιχείρηση συνδεόμενη με επιχείρηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με σχέση κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ·

γ) εφόσον δεν είναι επικεφαλής του ομίλου ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, οι δραστηριότητες του ομίλου ασκούνται κυρίως στο χρηματοπιστωτικό τομέα κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1·

δ) μία τουλάχιστον από τις οντότητες του ομίλου υπάγεται στον ασφαλιστικό τομέα και μία τουλάχιστον στον τραπεζικό τομέα ή στον τομέα των επενδυτικών υπηρεσιών·

ε) τόσο οι ενοποιημένες ή/και αθροιστικές δραστηριότητες των οντοτήτων του ομίλου στον ασφαλιστικό τομέα όσο και οι ενοποιημένες ή/και αθροιστικές δραστηριότητες των οντοτήτων του ομίλου στον τραπεζικό τομέα και στον τομέα των επενδυτικών υπηρεσιών, είναι ουσιώδεις κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 ή παράγραφος 3.

Οποιοσδήποτε υποόμιλος ομίλου κατά την έννοια του σημείου 12, εφόσον πληροί τα κριτήρια του παρόντος σημείου, θεωρείται ως χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων·

---

[1] ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 283 της 27.10.2001, σ. 28).

[2] ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/65/ΕΚ.

15. «εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών»: η μητρική επιχείρηση, πλην της ρυθμιζόμενης οντότητας, η οποία, μαζί με τις θυγατρικές της, από τις οποίες μία τουλάχιστον είναι ρυθμιζόμενη οντότητα με έδρα στην Κοινότητα, καθώς και άλλες οντότητες, συνιστά χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων·

16. «αρμόδιες αρχές»: οι εθνικές αρχές των κρατών μελών που είναι εξουσιοδοτημένες βάσει νομοθετικής ή κανονιστικής ρύθμισης να εποπτεύουν τα πιστωτικά ιδρύματα ή/και τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή/και τις επιχειρήσεις επενδύσεων, είτε σε ατομική βάση είτε σε επίπεδο ομίλου·

17. «σχετικές αρμόδιες αρχές»:

α) οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οι υπεύθυνες για την τομεακή εποπτεία σε επίπεδο ομίλου οιασδήποτε από τις ρυθμιζόμενες οντότητες ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων·

β) ο συντονιστής, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 10, αν είναι άλλος από τις αρχές που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

γ) άλλες ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές, εφόσον είναι σχετικές, κατά τη γνώμη των αρχών που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β). Η γνώμη αυτή διαμορφώνεται ιδίως λαμβάνοντας υπόψη το μερίδιο αγοράς που κατέχουν οι ρυθμιζόμενες οντότητες του ομίλου σε άλλα κράτη μέλη, ιδίως αν υπερβαίνει το 5 %, και τη βαρύτητα που έχει στα πλαίσια του ομίλου ρυθμιζόμενη οντότητα που είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος·

18. «εντός ομίλου συναλλαγές»: όλες οι συναλλαγές με τις οποίες ρυθμιζόμενες οντότητες που ανήκουν σε ένα χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, στηρίζονται, άμεσα ή έμμεσα, σε άλλες επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου, ή σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο συνδεόμενο με τις επιχειρήσεις του ομίλου αυτού με «στενούς δεσμούς», για να εκπληρώνουν μια υποχρέωση, είτε συμβατική είτε όχι, είτε επ' αμοιβή είτε όχι·

19. «συγκέντρωση κινδύνων»: κάθε έκθεση με πιθανότητα ζημίας που επιβαρύνει οντότητες ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, αρκετά μεγάλου ώστε να απειλεί τη φερεγγυότητα ή τη γενική χρηματοοικονομική κατάσταση των ρυθμιζόμενων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων· η έκθεση μπορεί να είναι αποτέλεσμα κινδύνων αντισυμβαλλομένου ή πιστωτικών κινδύνων, επενδυτικών κινδύνων, ασφαλιστικών κινδύνων, κινδύνων της αγοράς ή άλλων κινδύνων, ή συνδυασμού ή αλληλεπίδρασης αυτών των κινδύνων.

Άρθρο 3

Κατώτατα όρια για τον προσδιορισμό ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων

1. Προκειμένου να προσδιορισθεί αν οι δραστηριότητες ενός ομίλου ασκούνται κυρίως στο χρηματοπιστωτικό τομέα, κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 14 στοιχείο γ), ο λόγος του συνόλου του ισολογισμού των ρυθμιζόμενων και μη ρυθμιζόμενων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα του ομίλου προς το σύνολο του ισολογισμού ολόκληρου του ομίλου, πρέπει να υπερβαίνει το 40 %.

2. Προκειμένου να προσδιορισθεί αν οι δραστηριότητες σε διάφορους χρηματοπιστωτικούς τομείς είναι ουσιώδεις, κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 14 στοιχείο ε), για κάθε χρηματοπιστωτικό τομέα, ο μέσος όρος του λόγου του συνόλου του ισολογισμού του εν λόγω χρηματοπιστωτικού τομέα προς το σύνολο του ισολογισμού των οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα του ομίλου και του λόγου των απαιτήσεων φερεγγυότητας του ιδίου χρηματοπιστωτικού τομέα προς το σύνολο των απαιτήσεων φερεγγυότητας των οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα του ομίλου, πρέπει να υπερβαίνει το 10 %.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως μικρότερος χρηματοπιστωτικός τομέας σε ένα χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, νοείται ο τομέας με το μικρότερο μέσο όρο και ως σημαντικότερος χρηματοπιστωτικός τομέας εκείνος με τον υψηλότερο μέσο όρο. Για τον υπολογισμό του μέσου όρου και τη μέτρηση του μικρότερου και του σημαντικότερου χρηματοπιστωτικού τομέα, πρέπει να συνυπολογίζονται ο τραπεζικός τομέας και ο τομέας των επενδυτικών υπηρεσιών.

3. Οι διατομεακές δραστηριότητες θεωρούνται επίσης ουσιώδεις, κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 14 στοιχείο ε) εάν το σύνολο του ισολογισμού του μικρότερου χρηματοπιστωτικού τομέα του ομίλου υπερβαίνει το ποσό των 6 δισεκατομμυρίων ευρώ. Εάν ο όμιλος δεν καλύπτει το όριο που αναφέρεται στην παράγραφο 2, οι σχετικές αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίζουν με κοινή συμφωνία να μην θεωρήσουν τον όμιλο ως χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, ή να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις των άρθρων 7, 8 ή 9, εφόσον είναι της γνώμης ότι η υπαγωγή του ομίλου στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ή η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων δεν είναι αναγκαία ή ότι θα ήταν απρόσφορη ή παραπλανητική σε σχέση με τους στόχους της συμπληρωματικής εποπτείας, λαμβάνοντας υπόψη, παραδείγματος χάριν, εάν:

α) το σχετικό μέγεθος του μικρότερου χρηματοπιστωτικού τομέα του ομίλου δεν υπερβαίνει το 5 %, υπολογιζόμενο είτε βάσει του μέσου όρου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 είτε βάσει του συνόλου του ισολογισμού ή των απαιτήσεων φερεγγυότητας που ισχύουν για τον εν λόγω χρηματοπιστωτικό τομέα, ή

β) το μερίδιο αγοράς του δεν υπερβαίνει το 5 % σε κανένα κράτος μέλος, υπολογιζόμενο βάσει του συνόλου του ισολογισμού στους τομείς των τραπεζικών ή επενδυτικών υπηρεσιών και βάσει των ακαθάριστων ασφαλίστρων στον ασφαλιστικό τομέα.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο κοινοποιούνται στις άλλες ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές.

4. Για την εφαρμογή των παραγράφων 1, 2 και 3, οι σχετικές αρμόδιες αρχές μπορούν, κατόπιν κοινής συμφωνίας:

α) να αποκλείουν συγκεκριμένη οντότητα κατά τον υπολογισμό των δεικτών, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5·

β) να λαμβάνουν υπόψη τους τη συμμόρφωση με τα κατώτατα όρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 επί τρία συνεχή έτη ώστε να αποφεύγονται απότομες αλλαγές καθεστώτος, και να μην τη λαμβάνουν υπόψη τους αν υπάρχουν ουσιαστικές μεταβολές στη δομή του ομίλου.

Όταν ο προσδιορισμός ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων γίνεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3, οι αποφάσεις οι οποίες αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου λαμβάνονται με βάση πρόταση του συντονιστή του εν λόγω χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

5. Για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, οι σχετικές αρμόδιες αρχές μπορούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, με κοινή συμφωνία, να αντικαθιστούν το κριτήριο που βασίζεται στο σύνολο του ισολογισμού με μία ή και τις δύο από τις ακόλουθες παραμέτρους ή να προσθέτουν μία ή και τις δύο από τις παραμέτρους αυτές, εάν είναι της γνώμης ότι οι εν λόγω παράμετροι έχουν ιδιαίτερη σημασία για τους σκοπούς της συμπληρωματικής εποπτείας που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία: διάρθρωση εσόδων, δραστηριότητες εκτός ισολογισμού.

6. Για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, εάν οι δείκτες που αναφέρονται στις παραγράφους αυτές είναι κατώτεροι του 40 και του 10 % αντιστοίχως για τους χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων που ήδη υπόκεινται σε συμπληρωματική εποπτεία, τότε ισχύουν χαμηλότεροι δείκτες ύψους 35 και 8 %, αντιστοίχως, για την επόμενη τριετία, ώστε να αποφεύγονται απότομες αλλαγές καθεστώτος.

Ομοίως, για την εφαρμογή της παραγράφου 3, εάν το σύνολο του ισολογισμού του μικρότερου χρηματοπιστωτικού τομέα του ομίλου είναι κατώτερο των 6 δισεκατομμυρίων ευρώ για τους χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων που ήδη υπόκεινται σε συμπληρωματική εποπτεία, τότε ισχύει το χαμηλότερο ποσό των 5 δισεκατομμυρίων ευρώ για την επόμενη τριετία, ώστε να αποφεύγονται απότομες αλλαγές καθεστώτος.

Κατά την περίοδο που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο, ο συντονιστής μπορεί, με τη συγκατάθεση των άλλων σχετικών αρμόδιων αρχών, να αποφασίζει ότι παύουν να ισχύουν οι χαμηλότεροι δείκτες ή το χαμηλότερο ποσό που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο.

7. Οι υπολογισμοί που αναφέρονται στο παρόν άρθρο σχετικά με τον ισολογισμό βασίζονται στο συνολικό αθροιστικό ισολογισμό των επιχειρήσεων του ομίλου, βάσει των ετήσιων λογαριασμών τους. Για τους σκοπούς του υπολογισμού αυτού, οι επιχειρήσεις στις οποίες κατέχεται συμμετοχή λαμβάνονται υπόψη κατά το ποσό του συνολικού ισολογισμού τους που αντιστοιχεί αναλογικά στο αθροιστικό μερίδιο που κατέχεται από τον όμιλο. Ωστόσο, στην περίπτωση που υπάρχουν ενοποιημένοι λογαριασμοί, είναι αυτοί που λαμβάνονται υπόψη αντί των αθροιστικών λογαριασμών.

Οι απαιτήσεις φερεγγυότητας που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, υπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των σχετικών τομεακών κανόνων.

Άρθρο 4

Προσδιορισμός ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων

1. Οι αρμόδιες αρχές οι οποίες έχουν δώσει άδεια λειτουργίας σε ρυθμιζόμενες οντότητες προσδιορίζουν, βάσει των άρθρων 2, 3 και 5, κάθε όμιλο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Για το σκοπό αυτό:

— οι αρμόδιες αρχές που έχουν δώσει άδεια λειτουργίας σε ρυθμιζόμενες οντότητες του ομίλου συνεργάζονται στενά, όπου αυτό απαιτείται,

— εάν μια αρμόδια αρχή είναι της γνώμης ότι ρυθμιζόμενη οντότητα στην οποία έχει δώσει άδεια λειτουργίας ανήκει σε όμιλο που ενδέχεται να αποτελεί χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, ο οποίος δεν έχει ακόμη προσδιορισθεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, η εν λόγω αρμόδια αρχή γνωστοποιεί τη γνώμη της στις άλλες ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές.

2. Ο συντονιστής που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 10 γνωστοποιεί στη μητρική επιχείρηση που είναι επικεφαλής του ομίλου ή ελλείψει μητρικής επιχείρησης, στη ρυθμιζόμενη επιχείρηση με το υψηλότερο σύνολο ισολογισμού στο σημαντικότερο χρηματοπιστωτικό τομέα ενός ομίλου, ότι ο όμιλος προσδιορίσθηκε ως χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων, και ότι ορίσθηκε συντονιστής. Ο συντονιστής ενημερώνει επίσης τις αρμόδιες αρχές που έχουν δώσει άδεια λειτουργίας σε ρυθμιζόμενες οντότητες του ομίλου και τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών καθώς και την Επιτροπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ

ΤΜΗΜΑ 1

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 5

Πεδίο εφαρμογής της συμπληρωματικής εποπτείας των ρυθμιζόμενων οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 1

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων σχετικά με την εποπτεία που προβλέπουν οι τομεακοί κανόνες, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη συμπληρωματική εποπτεία των ρυθμιζόμενων οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 1, στο βαθμό και κατά τον τρόπο που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

2. Οι ακόλουθες ρυθμιζόμενες οντότητες υπόκεινται σε συμπληρωματική εποπτεία στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τα άρθρα 6 έως 17:

α) οποιαδήποτε ρυθμιζόμενη οντότητα είναι επικεφαλής χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων·

β) οποιαδήποτε ρυθμιζόμενη οντότητα, η μητρική επιχείρηση της οποίας είναι εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών που έχει την έδρα της στην Κοινότητα·

γ) οποιαδήποτε ρυθμιζόμενη οντότητα που συνδέεται με άλλη επιχείρηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με σχέση κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ.

Όταν ο χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων αποτελεί υποόμιλο άλλου χρηματοπιστωτικού ομίλου ο οποίος πληροί τις προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τις διατάξεις των άρθρων 6 έως 17 μόνο στις ρυθμιζόμενες οντότητες του δεύτερου ομίλου, οιαδήποτε δε μνεία στην παρούσα οδηγία, των εννοιών του ομίλου και του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, εξυπακούεται ότι αφορά το δεύτερο αυτόν όμιλο.

3. Κάθε ρυθμιζόμενη οντότητα η οποία δεν υπόκειται σε συμπληρωματική εποπτεία σύμφωνα με την παράγραφο 2, και η μητρική επιχείρηση της οποίας είναι ρυθμιζόμενη οντότητα ή εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών που έχει την έδρα της εκτός της Κοινότητας, υπόκειται σε συμπληρωματική εποπτεία στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, στο βαθμό και κατά τον τρόπο που προβλέπει το άρθρο 18.

4. Στην περίπτωση όπου πρόσωπα κατέχουν συμμετοχή σε μία ή πλείονες ρυθμιζόμενες οντότητες ή έχουν κεφαλαιακούς δεσμούς με τις εν λόγω οντότητες, ή ασκούν ουσιώδη επιρροή χωρίς να κατέχουν συμμετοχή ούτε να έχουν κεφαλαιακούς δεσμούς, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, οι σχετικές αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν, με κοινή συμφωνία και δυνάμει του εθνικού δικαίου, αν και σε ποιο βαθμό οι ρυθμιζόμενες οντότητες υπόκεινται σε συμπληρωματική εποπτεία ως εάν ανήκαν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων.

Προκειμένου να έχει εφαρμογή η συμπληρωματική εποπτεία, πρέπει μία τουλάχιστον από τις οντότητες να είναι ρυθμιζόμενη οντότητα σύμφωνα με το άρθρο 1 και να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 2 σημείο 14 στοιχεία δ) και ε). Οι σχετικές αρμόδιες αρχές αποφασίζουν, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους της συμπληρωματικής εποπτείας, όπως καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του πρώτου εδαφίου στους «συνεταιριστικούς ομίλους», οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τις δημόσιες οικονομικές υποχρεώσεις αυτών των ομίλων έναντι άλλων χρηματοπιστωτικών οντοτήτων.

5. Με την επιφύλαξη του άρθρου 13, η άσκηση της συμπληρωματικής εποπτείας στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων δεν συνεπάγεται σε καμία περίπτωση την υποχρέωση για τις αρμόδιες αρχές να διαδραματίζουν εποπτικό ρόλο, έναντι εταιρειών χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, ρυθμιζόμενων οντοτήτων τρίτων χωρών χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, ή μη ρυθμιζόμενων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, σε ατομική βάση.

ΤΜΗΜΑ 2

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Άρθρο 6

Κεφαλαιακή επάρκεια

1. Με την επιφύλαξη των τομεακών κανόνων, η συμπληρωματική εποπτεία σχετικά με την κεφαλαιακή επάρκεια των ρυθμιζόμενων οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων ασκείται σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 5, στο άρθρο 9, στο τμήμα 3 του παρόντος κεφαλαίου και στο παράρτημα I.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ρυθμιζόμενες οντότητες που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων να μεριμνούν ώστε να έχουν πάντοτε διαθέσιμα ίδια κεφάλαια στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων ύψους τουλάχιστον ίσου με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις που υπολογίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I.

Τα κράτη μέλη απαιτούν επίσης από τις εν λόγω ρυθμιζόμενες οντότητες να διαθέτουν ικανοποιητική πολιτική κεφαλαιακής επάρκειας σε επίπεδο χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

Οι απαιτήσεις που αναφέρονται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο υπόκεινται σε εποπτικό έλεγχο από τον συντονιστή σύμφωνα με το τμήμα 3.

Ο συντονιστής εξασφαλίζει ότι ο υπολογισμός στον οποίο αναφέρεται το πρώτο εδάφιο πραγματοποιείται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, είτε από τις ρυθμιζόμενες οντότητες είτε από την εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών.

Τα αποτελέσματα του υπολογισμού και τα απαραίτητα στοιχεία για τον υπολογισμό υποβάλλονται στον συντονιστή από τη ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, η οποία είναι επικεφαλής του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, ή στην περίπτωση που ο χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων δεν έχει επικεφαλής του ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, από την εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών ή από τη ρυθμιζόμενη οντότητα του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων που ορίζεται από τον συντονιστή ύστερα από διαβούλευση με τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές και τον χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων.

3. Προκειμένου να υπολογίζονται οι κεφαλαιακές απαιτήσεις οι οποίες αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, η συμπληρωματική εποπτεία καλύπτει τις ακόλουθες οντότητες, κατά τον τρόπο και στο βαθμό που ορίζονται στο παράρτημα I:

α) πιστωτικό ίδρυμα, χρηματοδοτικό ίδρυμα ή επιχείρηση παροχής επικουρικών τραπεζικών υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 1 σημεία 5 και 23 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ·

β) ασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου, κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο θ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ·

γ) επιχείρηση επενδύσεων ή χρηματοοικονομικό ίδρυμα, κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 7 της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ·

δ) εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών.

4. Όταν υπολογίζονται, σύμφωνα με τη μέθοδο 1 («λογιστική ενοποίηση»), οι συμπληρωματικές κεφαλαιακές απαιτήσεις για ένα χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, το ύψος των ιδίων κεφαλαίων και οι απαιτήσεις φερεγγυότητας των οντοτήτων του ομίλου, υπολογίζονται εφαρμόζοντας τους αντίστοιχους τομεακούς κανόνες σχετικά με την έκταση και τη μορφή της ενοποίησης, όπως καθορίζονται ιδίως στο άρθρο 54 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ και το παράρτημα I σημείο 1 μέρος Β της οδηγίας 98/78/ΕΚ.

Όταν χρησιμοποιείται η μέθοδος 2 («Αφαίρεση και συνένωση») ή η μέθοδος 3 («Λογιστική αξία — αφαίρεση των απαιτήσεων»), που αναφέρονται στο παράρτημα I, στον υπολογισμό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το αναλογικό τμήμα του κεφαλαίου που κατέχει η μητρική επιχείρηση ή η επιχείρηση που κατέχει συμμετοχή σε άλλη οντότητα του ομίλου. Ως «αναλογικό τμήμα», νοείται το μέρος του καταβεβλημένου κεφαλαίου που κατέχεται, άμεσα ή έμμεσα, από την εν λόγω επιχείρηση.

5. Ο συντονιστής μπορεί να αποφασίσει να μη συμπεριλάβει μια συγκεκριμένη οντότητα στο πεδίο εφαρμογής κατά τον υπολογισμό των συμπληρωματικών κεφαλαιακών απαιτήσεων στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εάν η οντότητα ευρίσκεται σε τρίτη χώρα όπου υπάρχουν νομικά εμπόδια στη διαβίβαση των απαραίτητων πληροφοριών, με την επιφύλαξη των τομεακών κανόνων σχετικά με την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να αρνούνται την έκδοση άδειας λειτουργίας όταν παρεμποδίζεται η αποτελεσματική άσκηση της εποπτείας τους·

β) εάν η οντότητα έχει αμελητέα σημασία έναντι των στόχων της συμπληρωματικής εποπτείας των ρυθμιζόμενων οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων·

γ) εάν ο συνυπολογισμός της οντότητας δεν είναι σκόπιμος ή είναι παραπλανητικός σε σχέση με τους στόχους της συμπληρωματικής εποπτείας.

Ωστόσο, εάν ορισμένες οντότητες αποκλείονται σύμφωνα με το στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου, αυτές εντούτοις πρέπει να περιλαμβάνονται στον υπολογισμό, εάν αθροιστικά έχουν μη αμελητέα σημασία.

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο γ) του πρώτου εδαφίου, ο συντονιστής, εκτός από επείγουσες καταστάσεις, διαβουλεύεται με τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές προτού λάβει απόφαση.

Όταν ο συντονιστής δεν περιλαμβάνει μια ρυθμιζόμενη οντότητα στο πεδίο εφαρμογής σε μία από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στα στοιχεία β) και γ) του πρώτου εδαφίου, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου ευρίσκεται η συγκεκριμένη οντότητα, μπορούν να ζητούν, από την επικεφαλής οντότητα του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, πληροφορίες οι οποίες μπορούν να διευκολύνουν την εποπτεία της εν λόγω ρυθμιζόμενης οντότητας.

Άρθρο 7

Συγκέντρωση κινδύνων

1. Με την επιφύλαξη των τομεακών κανόνων, ασκείται συμπληρωματική εποπτεία στη συγκέντρωση κινδύνων των ρυθμιζόμενων οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στις παραγράφους 2 έως 4, στο άρθρο 9, στο τμήμα 3 του παρόντος κεφαλαίου και στο παράρτημα II.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ρυθμιζόμενες οντότητες ή τις εταιρείες χρηματοπιστωτικών συμμετοχών να αναφέρουν σε τακτά διαστήματα και τουλάχιστον, μία φορά το χρόνο στον συντονιστή οποιαδήποτε σημαντική συγκέντρωση κινδύνων στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στο παρόν άρθρο και το παράρτημα II;. Οι αναγκαίες πληροφορίες υποβάλλονται στον συντονιστή από τη ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, η οποία είναι επικεφαλής του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων ή, στην περίπτωση που ο χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων δεν έχει επικεφαλής του ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, από την εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών ή από τη ρυθμιζόμενη οντότητα του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων που ορίζονται από τον συντονιστή ύστερα από διαβούλευση με τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές και το χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων.

Η εν λόγω συγκέντρωση κινδύνων υπόκειται σε εποπτικό έλεγχο από τον συντονιστή σύμφωνα με το τμήμα 3.

3. Έως τον περαιτέρω συντονισμό της κοινοτικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ή να αναθέτουν στις αρμόδιες αρχές τους να καθορίζουν ποσοτικά όρια ή να λαμβάνουν άλλα εποπτικά μέτρα προκειμένου να επιτυγχάνονται οι στόχοι της συμπληρωματικής εποπτείας, όσον αφορά οποιαδήποτε συγκέντρωση κινδύνων στο επίπεδο χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

4. Στην περίπτωση που επικεφαλής ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων είναι εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, οι τομεακοί κανόνες για τη συγκέντρωση κινδύνων του σημαντικότερου χρηματοπιστωτικού τομέα του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, εφόσον υφίστανται, εφαρμόζονται στον τομέα συνολικά, συμπεριλαμβανομένης της εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών.

Άρθρο 8

Συναλλαγές εντός ομίλου

1. Με την επιφύλαξη των τομεακών κανόνων, ασκείται συμπληρωματική εποπτεία στις εντός ομίλου συναλλαγές των ρυθμιζόμενων οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 4, στο άρθρο 9, στο τμήμα 3 του παρόντος κεφαλαίου και στο παράρτημα II.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ρυθμιζόμενες οντότητες ή την εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών να αναφέρουν σε τακτά διαστήματα και τουλάχιστον, μια φορά το χρόνο στον συντονιστή, όλες τις ουσιώδεις εντός ομίλου συναλλαγές των ρυθμιζόμενων οντοτήτων εντός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στο παρόν άρθρο και το παράρτημα II. Στο μέτρο που τα κατώτατα όρια που αναφέρονται στην τελευταία πρόταση της πρώτης παραγράφου του παραρτήματος II δεν έχουν καθορισθεί, μια εντός ομίλου συναλλαγή θεωρείται ουσιώδης τουλάχιστον όταν το ποσό της υπερβαίνει το 5 % του συνολικού ποσού των κεφαλαιακών απαιτήσεων στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

Οι αναγκαίες πληροφορίες υποβάλλονται στον συντονιστή από τη ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, η οποία είναι επικεφαλής του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων ή στην περίπτωση που ο χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων δεν έχει επικεφαλής του ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, από την εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών ή από τη ρυθμιζόμενη οντότητα του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων που ορίζεται από τον συντονιστή, ύστερα από διαβούλευση με τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές και το χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων.

Οι εν λόγω εντός ομίλου συναλλαγές υπόκεινται σε εποπτικό έλεγχο από τον συντονιστή.

3. Έως τον περαιτέρω συντονισμό της κοινοτικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ποσοτικά όρια και ποιοτικές απαιτήσεις ή να αναθέτουν στις αρμόδιες αρχές τους να καθορίζουν ποσοτικά όρια και ποιοτικές απαιτήσεις ή να λαμβάνουν άλλα εποπτικά μέτρα προκειμένου να επιτυγχάνονται οι στόχοι της συμπληρωματικής εποπτείας, όσον αφορά τις εντός ομίλου συναλλαγές των ρυθμιζόμενων οντοτήτων εντός ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

4. Στην περίπτωση που επικεφαλής ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων είναι εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, οι τομεακοί κανόνες για τις εντός ομίλου συναλλαγές του σημαντικότερου χρηματοπιστωτικού τομέα του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων εφαρμόζονται στον τομέα αυτό συνολικά, συμπεριλαμβανομένης της εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών.

Άρθρο 9

Μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου και διαδικασίες διαχείρισης των κινδύνων

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ρυθμιζόμενες οντότητες να διαθέτουν σε επίπεδο χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων κατάλληλες διαδικασίες διαχείρισης των κινδύνων και εσωτερικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων κατάλληλων διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών.

2. Οι διαδικασίες διαχείρισης των κινδύνων περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) ορθή διακυβέρνηση και διαχείριση, με την έγκριση και την περιοδική επισκόπηση των στρατηγικών και πολιτικών από τα κατάλληλα διευθυντικά όργανα στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων όσον αφορά όλους τους κινδύνους που αναλαμβάνονται·

β) κατάλληλες πολιτικές κεφαλαιακής επάρκειας ώστε να λαμβάνονται υπόψη εκ των προτέρων οι επιπτώσεις της επιχειρηματικής τους στρατηγικής στο προφίλ κινδύνου και στις κεφαλαιακές απαιτήσεις, όπως καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 6 και το παράρτημα Ι·

γ) κατάλληλες διαδικασίες εξασφάλισης ότι τα συστήματα παρακολούθησης των κινδύνων είναι πλήρως ενσωματωμένα στο γενικότερο οργανωτικό σχήμα και ότι λαμβάνονται όλα τα μέτρα για να εξασφαλίζεται ότι τα συστήματα που εφαρμόζονται στο σύνολο των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στο πεδίο της συμπληρωματικής εποπτείας είναι συνεκτικά ούτως ώστε να είναι δυνατόν να εκτιμώνται, να επιτηρούνται και να ελέγχονται οι κίνδυνοι στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

3. Οι εσωτερικοί μηχανισμοί ελέγχου περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) επαρκείς μηχανισμούς όσον αφορά την κεφαλαιακή επάρκεια ώστε να εντοπίζονται και να εκτιμώνται όλοι οι πραγματικοί κίνδυνοι που έχουν επέλθει και να συσχετίζονται καταλλήλως τα ίδια κεφάλαια προς τους κινδύνους·

β) ορθές διαδικασίες δημοσίευσης στοιχείων και λογιστικής ώστε να εντοπίζονται, να μετρώνται, να παρακολουθούνται και να ελέγχονται οι εντός ομίλου συναλλαγές και η συγκέντρωση κινδύνων.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι όλες τις επιχειρήσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συμπληρωματικής εποπτείας σύμφωνα με το άρθρο 5 διαθέτουν επαρκείς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου για την παραγωγή οποιωνδήποτε στοιχείων και πληροφοριών που θα ήταν χρήσιμα για τους σκοπούς της συμπληρωματικής εποπτείας.

5. Οι αναφερόμενες στα σημεία 1, 2, 3 και 4 διαδικασίες και μηχανισμοί υπόκεινται σε εποπτικό έλεγχο από τον συντονιστή.

ΤΜΗΜΑ 3

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ

Άρθρο 10

Αρμόδια αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την άσκηση της συμπληρωματικής εποπτείας (συντονιστής)

1. Προκειμένου να διασφαλίζεται η κατάλληλη συμπληρωματική εποπτεία των ρυθμιζόμενων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, ορίζεται ένας συντονιστής, υπεύθυνος για το συντονισμό και την άσκηση της συμπληρωματικής εποπτείας, μεταξύ των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των αρχών του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών.

2. Ο ορισμός του συντονιστή βασίζεται στα ακόλουθα κριτήρια:

α) σε περίπτωση που επικεφαλής του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων είναι ρυθμιζόμενη οντότητα, το ρόλο του συντονιστή ασκεί η αρμόδια αρχή που εξέδωσε την άδεια λειτουργίας της ρυθμιζόμενης οντότητας βάσει των σχετικών τομεακών κανόνων·

β) σε περίπτωση που επικεφαλής του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων δεν είναι ρυθμιζόμενη οντότητα, το ρόλο του συντονιστή ασκεί η αρμόδια αρχή που προσδιορίζεται κατ' εφαρμογή των ακόλουθων αρχών:

i) όταν η μητρική επιχείρηση ρυθμιζόμενης οντότητας είναι εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, το ρόλο του συντονιστή ασκεί η αρμόδια αρχή που εξέδωσε την άδεια λειτουργίας αυτής της ρυθμιζόμενης οντότητας βάσει των ισχυόντων τομεακών κανόνων·

ii) όταν περισσότερες της μίας ρυθμιζόμενες οντότητες που έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα έχουν ως μητρική επιχείρηση την ίδια εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών και μια από αυτές τις ρυθμιζόμενες οντότητες έχει λάβει άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, το ρόλο του συντονιστή ασκεί η αρμόδια αρχή που έχει εκδώσει την άδεια λειτουργίας για την εν λόγω ρυθμιζόμενη οντότητα στο εν λόγω κράτος μέλος·

όταν περισσότερες της μίας ρυθμιζόμενες οντότητες που δραστηριοποιούνται σε διαφορετικούς χρηματοπιστωτικούς τομείς έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, το ρόλο του συντονιστή ασκεί η αρμόδια αρχή για τη ρυθμιζόμενη οντότητα που δραστηριοποιείται στο σημαντικότερο χρηματοπιστωτικό τομέα·

όταν επικεφαλής του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων είναι περισσότερες από μία εταιρείες χρηματοπιστωτικών συμμετοχών που έχουν την έδρα τους σε διάφορα κράτη μέλη και υπάρχει μία ρυθμιζόμενη οντότητα σε κάθε ένα από τα κράτη μέλη αυτά, το ρόλο του συντονιστή ασκεί η αρμόδια αρχή για τη ρυθμιζόμενη οντότητα που έχει το υψηλότερο σύνολο ισολογισμού, αν οι οντότητες αυτές δραστηριοποιούνται στον ίδιο χρηματοπιστωτικό τομέα, ή η αρμόδια αρχή για τη ρυθμιζόμενη οντότητα που δραστηριοποιείται στο σημαντικότερο χρηματοπιστωτικό τομέα·

iii) όταν περισσότερες της μίας ρυθμιζόμενες οντότητες που έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα έχουν ως μητρική επιχείρηση την ίδια εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών αλλά καμία από τις επιχειρήσεις αυτές δεν έχει λάβει άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της αυτή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, το ρόλο του συντονιστή ασκεί η αρμόδια αρχή που έχει εκδώσει την άδεια λειτουργίας για τη ρυθμιζόμενη οντότητα με το υψηλότερο σύνολο ισολογισμού στο σημαντικότερο χρηματοπιστωτικό τομέα·

iv) όταν ο χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων είναι ένας όμιλος χωρίς μητρική επιχείρηση επικεφαλής, ή σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, το ρόλο του συντονιστή ασκεί η αρμόδια αρχή που έχει εκδώσει την άδεια λειτουργίας για τη ρυθμιζόμενη οντότητα με το υψηλότερο σύνολο ισολογισμού στο σημαντικότερο χρηματοπιστωτικό τομέα.

3. Σε ιδιαίτερες περιπτώσεις, οι σχετικές αρμόδιες αρχές μπορούν, με κοινή συμφωνία, να μην εφαρμόζουν τα κριτήρια της παραγράφου 2, εάν η εφαρμογή τους δείχνει απρόσφορη, λαμβανομένης υπόψη της δομής του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και της σχετικής βαρύτητας των δραστηριοτήτων του σε διάφορες χώρες, και να ορίζουν μια διαφορετική αρμόδια αρχή ως συντονιστή. Στις περιπτώσεις αυτές, οι αρμόδιες αρχές, προτού λάβουν την απόφασή τους, παρέχουν στο χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων την ευκαιρία να εκφράζει τη γνώμη του σχετικά με την εν λόγω απόφαση.

Άρθρο 11

Καθήκοντα του συντονιστή

1. Τα καθήκοντα του συντονιστή όσον αφορά τη συμπληρωματική εποπτεία περιλαμβάνουν:

α) συντονισμό της συγκέντρωσης και διάδοσης των χρήσιμων ή ουσιωδών πληροφοριών κατά τη συνήθη πορεία των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων καθώς και σε επείγουσες καταστάσεις, συμπεριλαμβανομένης της διάδοσης πληροφοριών που είναι σημαντικές για το εποπτικό έργο των αρμόδιων αρχών βάσει των τομεακών κανόνων·

β) εποπτικό έλεγχο και εκτίμηση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων·

γ) εκτίμηση της συμβατότητας με τους κανόνες για την κεφαλαιακή επάρκεια, τη συγκέντρωση κινδύνων και τις εντός ομίλου συναλλαγές, όπως καθορίζονται στα άρθρα 6, 7 και 8·

δ) αξιολόγηση της δομής, της οργάνωσης και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, όπως καθορίζονται στο άρθρο 9·

ε) προγραμματισμό και συντονισμό των εποπτικών δραστηριοτήτων, κατά τη συνήθη πορεία των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων καθώς και σε επείγουσες καταστάσεις, σε συνεργασία με τις ενεχόμενες σχετικές αρμόδιες αρχές·

στ) άλλα καθήκοντα, μέτρα και αποφάσεις που ανατίθενται στον συντονιστή με την παρούσα οδηγία ή που απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Προκειμένου να διευκολυνθεί η συμπληρωματική εποπτεία και να εδραιωθεί σε ευρεία νομική βάση, ο συντονιστής και οι άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές, και όπου απαιτείται, άλλες ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές, εφαρμόζουν συμφωνίες συνεργασίας. Οι συμφωνίες συνεργασίας μπορούν να αναθέτουν πρόσθετα καθήκοντα στον συντονιστή και μπορούν να προσδιορίζουν τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων από τις σχετικές αρμόδιες αρχές, όπως αναφέρεται στα άρθρα 3 και 4, στο άρθρο 5 παράγραφος 4, στο άρθρο 6, στο άρθρο 12 παράγραφος 2 και στα άρθρα 16 και 18 και συνεργασίας με άλλες αρμόδιες αρχές.

2. Ο συντονιστής θα πρέπει, όταν χρειάζεται πληροφορίες που έχουν ήδη δοθεί σε άλλη αρμόδια αρχή σύμφωνα με τους τομεακούς κανόνες, να απευθύνεται κατά το δυνατόν σε αυτή την αρχή προκειμένου να αποφεύγονται οι επικαλύψεις στην υποβολή στοιχείων προς τις διάφορες αρχές που ασκούν την εποπτεία.

3. Με την επιφύλαξη της δυνατότητας ανάθεσης ορισμένων εποπτικών αρμοδιοτήτων και ευθυνών, όπως προβλέπεται στην κοινοτική νομοθεσία, η παρουσία ενός συντονιστή με ειδικά καθήκοντα για τη συμπληρωματική εποπτεία των ρυθμιζομένων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων δεν επηρεάζει την αποστολή και τις ευθύνες των αρμόδιων αρχών, όπως προβλέπονται στους τομεακούς κανόνες.

Άρθρο 12

Συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αρμόδιων αρχών

1. Οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των ρυθμιζόμενων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και η αρμόδια αρχή που διορίζεται ως συντονιστής για αυτόν το χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων συνεργάζονται μεταξύ τους στενά. Με την επιφύλαξη των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, όπως ορίζονται από τους τομεακούς κανόνες, οι αρχές αυτές, είτε είναι εγκατεστημένες στο ίδιο κράτος μέλος είτε όχι, ανταλλάσσουν αμοιβαία οποιαδήποτε πληροφορία είναι χρήσιμη ή ουσιώδης για την εκτέλεση της εποπτικής αποστολής των άλλων αρχών βάσει των τομεακών κανόνων και σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Για το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές και ο συντονιστής γνωστοποιούν, κατόπιν σχετικού αιτήματος, όλες τις χρήσιμες πληροφορίες, ενώ με δική τους πρωτοβουλία γνωστοποιούν όλες τις ουσιώδεις πληροφορίες.

Η συνεργασία αυτή προβλέπει τουλάχιστον τη συγκέντρωση και την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα ακόλουθα θέματα:

α) προσδιορισμός της δομής του ομίλου, όλων των μειζόνων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων καθώς και των αρμόδιων αρχών για την εποπτεία των ρυθμιζόμενων οντοτήτων του ομίλου·

β) στρατηγική του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων·

γ) οικονομική κατάσταση του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, ιδίως κεφαλαιακή επάρκεια, εντός ομίλου συναλλαγές, συγκέντρωση κινδύνων και αποδοτικότητα·

δ) κύριοι μέτοχοι του ομίλου και διαχειριστές·

ε) οργάνωση, διαχείριση των κινδύνων και μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων·

στ) διαδικασίες συλλογής πληροφοριών από τις οντότητες του ομίλου και επιβεβαίωση αυτών των πληροφοριών·

ζ) αντίξοες εξελίξεις στις ρυθμιζόμενες οντότητες ή σε άλλες οντότητες του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν σοβαρά τις ρυθμιζόμενες οντότητες·

η) μείζονες κυρώσεις και έκτακτα μέτρα που ελήφθησαν από αρμόδιες αρχές κατά τους τομεακούς κανόνες ή σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να ανταλλάσσουν αυτού του είδους με τις ακόλουθες αρχές όπως, ενδεχομένως, απαιτείται για την εκτέλεση του αντίστοιχου έργου τους, σε ό,τι αφορά τις ρυθμιζόμενες οντότητες χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις που καθορίζουν οι τομεακοί κανόνες: κεντρικές τράπεζες, Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

2. Με την επιφύλαξη των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, όπως ορίζονται από τους τομεακούς κανόνες, οι εν λόγω αρμόδιες αρχές πρέπει, πριν λάβουν αποφάσεις που είναι σημαντικές για το εποπτικό έργο άλλων αρμοδίων αρχών, να διαβουλεύονται μεταξύ τους στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) αλλαγές στη διάρθρωση των μετόχων και στην οργανωτική ή διοικητική δομή των ρυθμιζόμενων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, οι οποίες απαιτούν την έγκριση ή την έκδοση άδειας των αρμόδιων αρχών·

β) μείζονες κυρώσεις ή έκτακτα μέτρα που ελήφθησαν από αρμόδιες αρχές.

Μια αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίζει να μην πραγματοποιήσει διαβουλεύσεις σε έκτακτες καταστάσεις ή εφόσον οι διαβουλεύσεις αυτές μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα των αποφάσεων. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή πρέπει να ενημερώνει, αμελλητί, τις άλλες αρμόδιες αρχές.

3. Όταν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η μητρική επιχείρηση δεν ασκούν οι ίδιες τη συμπληρωματική εποπτεία βάσει του άρθρου 10, μπορούν να κληθούν από τον συντονιστή να ζητήσουν από την εν λόγω μητρική επιχείρηση να παράσχει οποιαδήποτε πληροφορία είναι χρήσιμη για την εκτέλεση της συντονιστικής τους αποστολής, όπως καθορίζεται στο άρθρο 11, και να διαβιβάσουν τις εν λόγω πληροφορίες στον συντονιστή.

Όταν οι πληροφορίες, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 2, έχουν ήδη υποβληθεί σε αρμόδια αρχή σύμφωνα με τους τομεακούς κανόνες, οι αρμόδιες αρχές, οι οποίες είναι υπεύθυνες για την άσκηση της συμπληρωματικής εποπτείας, μπορούν να ζητούν από την πρώτη αρχή να λάβουν αυτές τις πληροφορίες.

4. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών τους και μεταξύ των αρμόδιων αρχών τους και άλλων αρχών, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3. Η συλλογή ή κατοχή πληροφοριών για οντότητα χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, η οποία δεν είναι ρυθμιζόμενη οντότητα, δεν συνεπάγεται την υποχρέωση, για τις αρμόδιες αρχές, να ασκούν εποπτικό ρόλο έναντι των οντοτήτων αυτών, σε ατομική βάση.

Οι πληροφορίες που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο της συμπληρωματικής εποπτείας και ιδίως, η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αρμόδιων αρχών και μεταξύ αρμόδιων αρχών και άλλων αρχών, οι οποίες προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, υπόκεινται στις διατάξεις για το επαγγελματικό απόρρητο και τη γνωστοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών που καθορίζουν οι τομεακοί κανόνες.

Άρθρο 13

Διαχειριστικό σώμα των εταιρειών χρηματοπιστωτικών συμμετοχών

Τα κράτη μέλη απαιτούν τα πρόσωπα που όντως διευθύνουν τις δραστηριότητες μιας εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, να έχουν τα απαιτούμενα εχέγγυα ήθους και την αναγκαία πείρα για την άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 14

Πρόσβαση στις πληροφορίες

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν υπάρχουν νομικά κωλύματα στη νομοθεσία τους που να εμποδίζουν τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της συμπληρωματικής εποπτείας, είτε είναι ρυθμιζόμενες οντότητες είτε όχι, να ανταλλάσσουν μεταξύ τους τις πληροφορίες που είναι χρήσιμες για την άσκηση της συμπληρωματικής εποπτείας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές τους για την άσκηση της συμπληρωματικής εποπτείας να μπορούν, κατά τις άμεσες ή έμμεσες επαφές τους με τις οντότητες ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, είτε είναι ρυθμιζόμενες οντότητες είτε όχι, να έχουν πρόσβαση σε οποιαδήποτε πληροφορία τους είναι χρήσιμη για την άσκηση της συμπληρωματικής εποπτείας.

Άρθρο 15

Επιβεβαίωση

Όταν, κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, οι αρμόδιες αρχές επιθυμούν σε συγκεκριμένες περιπτώσεις να επιβεβαιώσουν τις πληροφορίες σχετικά με μια οντότητα, είτε είναι ρυθμιζόμενη είτε όχι, που ανήκει σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων και ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους για την εν λόγω επιβεβαίωση.

Οι αρχές που δέχονται ένα τέτοιο αίτημα ενεργούν, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, είτε προβαίνοντας οι ίδιες στην επιβεβαίωση, είτε επιτρέποντας σε έναν ελεγκτή ή εμπειρογνώμονα να το πράξει, είτε επιτρέποντας στην αρχή που υπέβαλε το αίτημα να το πράξει η ίδια.

Όταν η αρμόδια αρχή που υπέβαλε το αίτημα δεν πραγματοποιεί η ίδια την επιβεβαίωση, μπορεί, εάν το επιθυμεί, να συμμετέχει στην επιβεβαίωση.

Άρθρο 16

Μέτρα επιβολής της εφαρμογής

Εάν οι ρυθμιζόμενες οντότητες ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων δεν πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 6, 7, 8 και 9, ή εάν πληρούνται μεν οι απαιτήσεις αλλά προκύπτουν κίνδυνοι για τη φερεγγυότητα, ή εάν οι εντός ομίλου συναλλαγές ή η συγκέντρωση κινδύνων αποτελούν απειλή για τη χρηματοοικονομική θέση των ρυθμιζόμενων οντοτήτων, απαιτείται να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για τη διόρθωση της κατάστασης το συντομότερο δυνατό:

— από τον συντονιστή όσον αφορά την εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών,

— από τις αρμόδιες αρχές όσον αφορά τις ρυθμιζόμενες οντότητες· για το σκοπό αυτό, ο συντονιστής ενημερώνει τις εν λόγω αρμόδιες αρχές για τα ευρήματά του.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 17 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν τα μέτρα που μπορούν να λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές τους σε σχέση με τις εταιρείες χρηματοπιστωτικών συμμετοχών.

Οι ενεχόμενες αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένου του συντονιστή, συντονίζουν την εποπτική τους δράση, οσάκις ενδείκνυται.

Άρθρο 17

Πρόσθετες εξουσίες των αρμόδιων αρχών

1. Έως την περαιτέρω εναρμόνιση των τομεακών κανόνων, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους έχουν την εξουσία να λαμβάνουν οποιοδήποτε εποπτικό μέτρο κρίνεται αναγκαίο προκειμένου να αποφεύγεται η καταστρατήγηση των τομεακών κανόνων από ρυθμιζόμενες οντότητες χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

2. Με την επιφύλαξη της ποινικής τους νομοθεσίας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι μπορούν να επιβάλλονται σε εταιρείες χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, ή στα υπεύθυνα στελέχη τους, που έχουν παραβεί νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις, θεσπισθείσες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, κυρώσεις ή μέτρα που στοχεύουν στην παύση της διαπιστωθείσας παράβασης ή της αιτίας της. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα μέτρα αυτά μπορούν να απαιτούν την παρέμβαση της δικαιοσύνης. Οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται στενά ώστε να διασφαλίζεται ότι οι εν λόγω κυρώσεις ή μέτρα παράγουν τα επιθυμητά αποτελέσματα.

ΤΜΗΜΑ 4

ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 18

Μητρική επιχείρηση εκτός της Κοινότητας

1. Με την επιφύλαξη των τομεακών κανόνων, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, οι αρμόδιες αρχές ελέγχουν κατά πόσον οι ρυθμιζόμενες οντότητες των οποίων η μητρική επιχείρηση έχει την έδρα της εκτός Κοινότητας, υπόκεινται, από την αρμόδια αρχή τρίτης χώρας, σε εποπτεία, ισοδύναμη με αυτή που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας για τη συμπληρωματική εποπτεία των ρυθμιζόμενων οντοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2. Ο έλεγχος πραγματοποιείται από την αρμόδια αρχή που θα ήταν ο συντονιστής αν ίσχυαν τα κριτήρια του άρθρου 10 παράγραφος 2, κατόπιν αιτήματος της μητρικής επιχείρησης ή μιας από τις ρυθμιζόμενες οντότητες που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ή με δική της πρωτοβουλία. Η εν λόγω αρμόδια αρχή συμβουλεύεται τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές και λαμβάνει υπόψη της τις τυχόν γενικές εκτιμήσεις που έχει εκφράσει η επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 5. Για το σκοπό αυτό, η αρμόδια αρχή συμβουλεύεται την επιτροπή προτού λάβει απόφαση.

2. Ελλείψει της ισοδύναμης εποπτείας η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στις ρυθμιζόμενες επιχειρήσεις, κατ' αναλογία, τις διατάξεις για τη συμπληρωματική εποπτεία των ρυθμιζομένων οντοτήτων, που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2. Εναλλακτικά, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν μία από τις μεθόδους που εκτίθενται στην παράγραφο 3.

3. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εφαρμόζουν άλλες μεθόδους προκειμένου να διασφαλίζουν την κατάλληλη συμπληρωματική εποπτεία των ρυθμιζομένων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Οι μέθοδοι αυτές πρέπει να συμφωνούνται από τον συντονιστή, ύστερα από διαβούλευση με τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν ιδίως να ζητούν τη δημιουργία εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών που να έχει την έδρα της στην Κοινότητα, και να εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία στις ρυθμιζόμενες οντότητες του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων επικεφαλής του οποίου είναι η εν λόγω εταιρεία χαρτοφυλακίου. Οι μέθοδοι πρέπει να επιτυγχάνουν τους στόχους της συμπληρωματικής εποπτείας, όπως καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, και πρέπει να κοινοποιούνται στις άλλες ενεχόμενες αρμόδιες αρχές και στην Επιτροπή.

Άρθρο 19

Συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών

1. Το άρθρο 25 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ και το άρθρο 10α της οδηγίας 98/78/ΕΚ εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, για τη διαπραγμάτευση συμφωνιών με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες σχετικά με τις λεπτομέρειες άσκησης της συμπληρωματικής εποπτείας των ρυθμιζόμενων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

2. Η Επιτροπή, η συμβουλευτική επιτροπή τραπεζών, η επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων και η επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων εξετάζουν τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και την κατάσταση που προκύπτει από αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Άρθρο 20

Εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή

1. Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 2, τις τεχνικές προσαρμογές της παρούσας οδηγίας στους ακόλουθους τομείς:

α) ακριβέστερη διατύπωση των ορισμών που αναφέρονται στο άρθρο 2, ώστε να λαμβάνονται υπόψη, κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, οι εξελίξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές·

β) ακριβέστερη διατύπωση των ορισμών που αναφέρονται στο άρθρο 2, ώστε να διασφαλίζεται η ενιαία εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στην Κοινότητα·

γ) ευθυγράμμιση της ορολογίας και της διατύπωσης των ορισμών της παρούσας οδηγίας με μεταγενέστερες κοινοτικές πράξεις που αφορούν τις ρυθμιζόμενες οντότητες και άλλα συναφή θέματα·

δ) ακριβέστερος καθορισμός των μεθόδων υπολογισμού που καθορίζονται στο παράρτημα I, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές και στις εποπτικές τεχνικές·

ε) συντονισμός των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει των άρθρων 7 και 8 και του παραρτήματος II προκειμένου να εξασφαλίζεται η ομοιόμορφη εφαρμογή τους στην Κοινότητα.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει το κοινό για κάθε πρόταση η οποία υποβάλλεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και διαβουλεύεται με τα ενδιαφερόμενα μέρη πριν υποβάλει το σχέδιο μέτρων στην επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 21.

Άρθρο 21

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων, η οποία εφεξής αποκαλείται «επιτροπή».

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, καθορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

4. Με την επιφύλαξη των εκτελεστικών μέτρων που έχουν ήδη θεσπισθεί, κατά τη λήξη περιόδου τεσσάρων ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, αναστέλλεται η εφαρμογή των διατάξεών της με τις οποίες επιβάλλεται η θέσπιση τεχνικών κανόνων και αποφάσεων σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 2. Κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να ανανεώνουν τις σχετικές διατάξεις σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης και, για το σκοπό αυτό, τις επανεξετάζουν πριν από τη λήξη της προαναφερθείσας περιόδου.

5. Η επιτροπή μπορεί να παρέχει γενικές κατευθύνσεις ως προς το κατά πόσον τα καθεστώτα συμπληρωματικής εποπτείας των αρμόδιων αρχών τρίτων χωρών είναι σε θέση να επιτύχουν τους στόχους της συμπληρωματικής εποπτείας, όπως καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, σε σχέση με τις ρυθμιζόμενες οντότητες ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, η κεφαλή του οποίου εδρεύει εκτός Κοινότητας. Η επιτροπή προβαίνει σε ανασκόπηση των εν λόγω κατευθύνσεων και λαμβάνει υπόψη τις ενδεχόμενες μεταβολές της συμπληρωματικής εποπτείας που πραγματοποιούνται από τις συγκεκριμένες αρμόδιες αρχές.

6. Η επιτροπή ενημερώνεται από τα κράτη μέλη σχετικά με τις αρχές που εφαρμόζουν όσον αφορά την εποπτεία των εντός ομίλου συναλλαγών και της συγκέντρωσης κινδύνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ

Άρθρο 22

Τροποποίηση της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ

Η οδηγία 73/239/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 12α*

1. Ζητείται η γνώμη των αρμόδιων αρχών του άλλου ενεχομένου κράτους μέλους πριν από τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε ασφαλιστική επιχείρηση, η οποία:

α) είναι θυγατρική ασφαλιστικής επιχείρησης με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή

β) είναι θυγατρική της μητρικής επιχείρησης ασφαλιστικής επιχείρησης με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή

γ) ελέγχεται από το ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει ασφαλιστική επιχείρηση με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος.

2. Ζητείται η γνώμη της αρμόδιας αρχής του ενεχομένου κράτους μέλους, η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων ή ασφαλιστικών επιχειρήσεων πριν από τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε ασφαλιστική επιχείρηση, η οποία:

α) είναι θυγατρική πιστωτικού ιδρύματος ή επιχείρησης επενδύσεων με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ή

β) είναι θυγατρική της μητρικής επιχείρησης πιστωτικού ιδρύματος ή επιχείρησης επενδύσεων με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ή

γ) ελέγχεται από το ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα.

3. Οι σχετικές αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 διαβουλεύονται μεταξύ τους, ιδίως όταν αξιολογούν την ποιότητα των μετόχων και την εντιμότητα και την ικανότητα των διευθυντικών στελεχών που συμμετέχουν στη διαχείριση άλλης οντότητας του ίδιου ομίλου. Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με την ποιότητα των μετόχων και την εντιμότητα και την ικανότητα των διευθυντικών στελεχών που ενδιαφέρει τις άλλες ενεχόμενες αρμόδιες αρχές, όταν πρόκειται για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας καθώς και για τον έλεγχο της εφαρμογής των όρων λειτουργίας.».

2. Στο άρθρο 16 παράγραφος 2, προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μειώνεται επίσης κατά το ποσό των ακόλουθων στοιχείων:

α) συμμετοχές τις οποίες κατέχει η ασφαλιστική επιχείρηση σε:

— ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 6 της παρούσας οδηγίας, του άρθρου 6 της πρώτης οδηγίας 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 1979, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητας της πρωτασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής (*) ή του άρθρου 1 στοιχείο β) της οδηγίας 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**),

— αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ,

— ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο θ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ,

— πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοδοτικά ιδρύματα, κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφοι 1 και 5 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (***),

— επιχειρήσεις επενδύσεων και χρηματοοικονομικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ (****) και του άρθρου 2 παράγραφοι 4 και 7 της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ (*****).

β) καθένα από τα ακόλουθα στοιχεία τα οποία κατέχει η ασφαλιστική επιχείρηση σε σχέση με τις οντότητες που αναφέρονται στο στοιχείο α), στις οποίες κατέχει συμμετοχή:

— τα μέσα που αναφέρονται στην παράγραφο 3,

— τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 3,

— οι απαιτήσεις μειωμένης εξασφάλισης και τα μέσα που αναφέρονται στα άρθρα 35 και στο άρθρο 36 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ.

Όταν κατέχεται προσωρινά συμμετοχή σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση επενδύσεων, χρηματοοικονομικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου, με σκοπό τη χρηματοδοτική συνδρομή για ανασυγκρότηση και διάσωση της εν λόγω οντότητας, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εγκρίνουν παρεκκλίσεις από τις αναφερόμενες στα σημεία α) και β) του τετάρτου εδαφίου διατάξεις για την αφαίρεση ποσών.

Ως εναλλακτική λύση για την αφαίρεση των στοιχείων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του τετάρτου εδαφίου, τα οποία κατέχει η ασφαλιστική επιχείρηση σε πιστωτικά ιδρύματα, επιχειρήσεις επενδύσεων και χρηματοοικονομικά ιδρύματα, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις τους να εφαρμόζουν, τηρουμένων των αναλογιών, τις μεθόδους 1, 2 ή 3 του παραρτήματος I της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της . . ., σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων (******). Η μέθοδος 1 ("λογιστική ενοποίηση") εφαρμόζεται μόνο εφόσον η αρμόδια αρχή είναι πεπεισμένη για το ενιαίο της διαχείρισης και του εσωτερικού ελέγχου όσον αφορά τις οντότητες που θα συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της ενοποίησης. Η επιλεγείσα μέθοδος εφαρμόζεται με τρόπο διαχρονικά σταθερό.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, για τον υπολογισμό του περιθωρίου φερεγγυότητας όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που υπόκεινται σε συμπληρωματική εποπτεία σύμφωνα με την οδηγία 98/78/ΕΚ ή σε συμπληρωματική εποπτεία σύμφωνα με την οδηγία 2002/. . ./ΕΚ δεν είναι απαραίτητο να αφαιρούν τα στοιχεία που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του τετάρτου εδαφίου, τα οποία κατέχουν σε πιστωτικά ιδρύματα, χρηματοοικονομικά ιδρύματα, επιχειρήσεις επενδύσεων, ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, ή ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου, που εμπίπτουν στη συμπληρωματική εποπτεία.

Για τους σκοπούς της αφαίρεσης των συμμετοχών που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο, ως συμμετοχή νοείται η συμμετοχή κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ.

(*) ΕΕ L 63 της 13.3.1979, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 11).

(**) ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 1.

(***) ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2000/28/ΕΟΚ (ΕΕ L 275 της 27.10.2000, σ. 37).

(****) ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27).

(*****) ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 29).

(******) ΕΕ L . . .. Η Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα συμπληρώσει τον αριθμό και την ημερομηνία της παρούσας οδηγίας καθώς και την παραπομπή σε αυτή.».

Άρθρο 23

Τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ

Η οδηγία 79/267/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 12α*

1. Ζητείται η γνώμη των αρμόδιων αρχών του άλλου ενεχόμενου κράτους μέλους πριν από τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε επιχείρηση ασφαλειών ζωής, η οποία:

α) είναι θυγατρική ασφαλιστικής επιχείρησης με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή

β) είναι θυγατρική της μητρικής επιχείρησης ασφαλιστικής επιχείρησης με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή

γ) ελέγχεται από το ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει ασφαλιστική επιχείρηση με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος.

2. Ζητείται η γνώμη της αρμόδιας αρχής του ενεχομένου κράτους μέλους, η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων ή επιχειρήσεων επενδύσεων πριν από τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε επιχείρηση ασφαλειών ζωής, η οποία:

α) είναι θυγατρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος ή επιχείρησης επενδύσεων με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ή

β) είναι θυγατρική της μητρικής επιχείρησης πιστωτικού ιδρύματος ή επιχείρησης επενδύσεων με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ή

γ) ελέγχεται από το ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα.

3. Οι σχετικές αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 διαβουλεύονται μεταξύ τους, ιδίως όταν αξιολογούν την ποιότητα των μετόχων καθώς και την εντιμότητα και την ικανότητα των διευθυντικών στελεχών που συμμετέχουν στη διαχείριση άλλης οντότητας του ίδιου ομίλου. Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με την ποιότητα των μετόχων και την εντιμότητα και την ικανότητα των διευθυντικών στελεχών που ενδιαφέρει τις άλλες ενεχόμενες αρμόδιες αρχές, όταν πρόκειται για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας καθώς και για τον έλεγχο της εφαρμογής των όρων λειτουργίας.».

2. Στο άρθρο 18 παράγραφος 2, προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μειώνεται επίσης κατά το ποσό των ακόλουθων στοιχείων:

α) συμμετοχές τις οποίες κατέχει η ασφαλιστική επιχείρηση σε:

— ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 6 της παρούσας οδηγίας, του άρθρου 6 της οδηγίας 79/239/ΕΟΚ (*) ή του άρθρου 1 στοιχείο β) της οδηγίας 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**),

— αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ,

— ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο θ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ,

— πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοδοτικά ιδρύματα, κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφοι 1 και 5 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (***),

— επιχειρήσεις επενδύσεων και χρηματοοικονομικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ (****) και του άρθρου 2 παράγραφοι 4 και 7 της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ (*****),

β) καθένα από τα ακόλουθα στοιχεία τα οποία κατέχει η ασφαλιστική επιχείρηση σε σχέση με τις οντότητες που αναφέρονται στο στοιχείο α) στις οποίες κατέχει συμμετοχή:

— τα μέσα που αναφέρονται στην παράγραφο 3,

— τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 3 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ,

— οι απαιτήσεις μειωμένης εξασφάλισης και τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 35 και στο άρθρο 36 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ.

Όταν κατέχεται προσωρινά συμμετοχή σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση επενδύσεων, χρηματοοικονομικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου, με σκοπό τη χρηματοδοτική συνδρομή για ανασυγκρότηση και διάσωση της εν λόγω οντότητας, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εγκρίνουν παρεκκλίσεις από τις διατάξεις για την αφαίρεση ποσών, που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του τρίτου εδαφίου.

Ως εναλλακτική λύση στην αφαίρεση των στοιχείων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του τρίτου εδαφίου, τα οποία κατέχει η ασφαλιστική επιχείρηση σε πιστωτικά ιδρύματα, επιχειρήσεις επενδύσεων και χρηματοοικονομικά ιδρύματα, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις τους να εφαρμόζουν, τηρουμένων των αναλογιών, τις μεθόδους 1, 2 ή 3 του παραρτήματος I της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της . . ., σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων (******). Η μέθοδος 1 ("λογιστική ενοποίηση") εφαρμόζεται μόνο εφόσον η αρμόδια αρχή είναι πεπεισμένη για το ενιαίο της διαχείρισης και του εσωτερικού ελέγχου όσον αφορά τις οντότητες που θα συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της ενοποίησης. Η επιλεγείσα μέθοδος εφαρμόζεται με τρόπο διαχρονικά σταθερό.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, για τον υπολογισμό του περιθωρίου φερεγγυότητας όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που υπόκεινται σε συμπληρωματική εποπτεία σύμφωνα με την οδηγία 98/78/ΕΚ ή σε συμπληρωματική εποπτεία σύμφωνα με την οδηγία 2002/. . ./ΕΚ δεν είναι απαραίτητο να αφαιρούν τα στοιχεία, που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του τρίτου εδαφίου, τα οποία κατέχουν σε πιστωτικά ιδρύματα, χρηματοοικονομικά ιδρύματα, επιχειρήσεις επενδύσεων, ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, ή ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου που εμπίπτουν στη συμπληρωματική εποπτεία.

Για τους σκοπούς της αφαίρεσης των συμμετοχών που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο, ως συμμετοχή νοείται η συμμετοχή κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ.

(*) ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 17).

(**) ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 1.

(***) ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/28/ΕΚ (ΕΕ L 275 της 27.10.2000, σ. 37).

(****) ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27).

(*****) ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 29).

(******) ΕΕ L . . .».

Άρθρο 24

Τροποποίηση της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ

Η οδηγία 92/49/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 15, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Εάν ο αγοραστής συμμετοχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι ασφαλιστική επιχείρηση, πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή μητρική επιχείρηση τέτοιας οντότητας, ή το νομικό ή φυσικό πρόσωπο που ελέγχει την οντότητα αυτή, και εάν, λόγω αυτής της εξαγοράς, η επιχείρηση στην οποία ο αγοραστής σκοπεύει να αποκτήσει συμμετοχή καθίσταται θυγατρική του εν λόγω αγοραστή ή περιέρχεται υπό τον έλεγχό του, η αξιολόγηση της εξαγοράς υπόκειται στη διαδικασία της προηγούμενης διαβούλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 12α της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.».

2. Στο άρθρο 16, η παράγραφος 5γ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5γ. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να διαβιβάζουν:

— στις κεντρικές τράπεζες και σε άλλους οργανισμούς με ανάλογη αποστολή όταν ενεργούν υπό την ιδιότητα της νομισματικής αρχής,

— ενδεχομένως, σε άλλες δημόσιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών,

πληροφορίες που προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής τους, ούτε εμποδίζει τις εν λόγω αρχές ή οργανισμούς να ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές τις πληροφορίες που αυτές χρειάζονται για τους σκοπούς της παραγράφου 4. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο αυτό υπόκεινται στο επαγγελματικό απόρρητο που επιβάλλεται με το παρόν άρθρο.».

Άρθρο 25

Τροποποίηση της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ

Η οδηγία 92/96/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 14, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Εάν ο αγοραστής συμμετοχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι ασφαλιστική επιχείρηση, πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή μητρική επιχείρηση τέτοιας οντότητας, ή το νομικό ή φυσικό πρόσωπο που ελέγχει την οντότητα αυτή και αν, λόγω αυτής της εξαγοράς, η επιχείρηση στην οποία ο αγοραστής σκοπεύει να αποκτήσει συμμετοχή καθίσταται θυγατρική του εν λόγω αγοραστή ή περιέρχεται υπό τον έλεγχό του, η αξιολόγηση της εξαγοράς υπόκειται στη διαδικασία της προηγούμενης διαβούλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 12α της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ.».

2. Στο άρθρο 15, η παράγραφος 5γ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5γ. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να διαβιβάζουν:

— στις κεντρικές τράπεζες και σε άλλους οργανισμούς με ανάλογη αποστολή όταν ενεργούν υπό την ιδιότητα της νομισματικής αρχής,

— ενδεχομένως, σε άλλες δημόσιες αρχές που είναι υπεύθυνες με την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών,

πληροφορίες που προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής τους, ούτε εμποδίζει τις εν λόγω αρχές ή οργανισμούς να ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές τις πληροφορίες που αυτές χρειάζονται για τους σκοπούς της παραγράφου 4. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο αυτό υπόκεινται στο επαγγελματικό απόρρητο που επιβάλλεται με το παρόν άρθρο.».

Άρθρο 26

Τροποποίηση της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ

Στο άρθρο 7 παράγραφος 3 της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ, η πρώτη και η δεύτερη περίπτωση αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«— ως χρηματοοικονομική εταιρεία χαρτοφυλακίου νοείται το χρηματοοικονομικό ίδρυμα του οποίου οι θυγατρικές είναι, είτε αποκλειστικά είτε κυρίως, επιχειρήσεις επενδύσεων ή άλλα χρηματοοικονομικά ιδρύματα, εφόσον τουλάχιστον μία εξ αυτών είναι επιχείρηση επενδύσεων, και το οποίο δεν είναι χρηματοοικονομική εταιρεία χαρτοφυλακίου κατά την έννοια της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της . . ., σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων (*),

— ως εταιρεία συμμετοχής μικτών δραστηριοτήτων νοείται η μητρική επιχείρηση, η οποία δεν είναι χρηματοοικονομική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή επιχείρηση επενδύσεων ή εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών κατά την έννοια της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ, εφόσον τουλάχιστον μία από τις θυγατρικές της είναι επιχείρηση επενδύσεων,

(*) ΕΕ L . . .».

Άρθρο 27

Τροποποίηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ

Η οδηγία 93/22/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 6, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«Ζητείται η γνώμη της αρμόδιας αρχής του ενεχομένου κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων ή ασφαλιστικών επιχειρήσεων πριν από τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε επιχείρηση επενδύσεων, η οποία:

α) είναι θυγατρική πιστωτικού ιδρύματος ή ασφαλιστικής επιχείρησης με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ή

β) είναι θυγατρική της μητρικής επιχείρησης πιστωτικού ιδρύματος ή ασφαλιστικής επιχείρησης με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ή

γ) ελέγχεται από το ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα ή ασφαλιστική επιχείρηση με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα.

Οι σχετικές αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο διαβουλεύονται μεταξύ τους, ιδίως όταν αξιολογούν την ποιότητα των μετόχων καθώς και την εντιμότητα και την ικανότητα των διευθυντικών στελεχών που συμμετέχουν στη διαχείριση άλλης οντότητας του ίδιου ομίλου. Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με την ποιότητα των μετόχων και την εντιμότητα και την ικανότητα των διευθυντικών στελεχών που ενδιαφέρει τις άλλες αρμόδιες αρχές, όταν πρόκειται για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας καθώς και για τον έλεγχο της εφαρμογής των όρων λειτουργίας.».

2. Στο άρθρο 9, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Εάν ο αγοραστής συμμετοχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι επιχείρηση επενδύσεων, πιστωτικό ίδρυμα ή ασφαλιστική επιχείρηση με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή μητρική επιχείρησης επενδύσεων, πιστωτικού ιδρύματος ή ασφαλιστικής επιχείρησης με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει επιχείρηση επενδύσεων, πιστωτικό ίδρυμα ή ασφαλιστική επιχείρηση με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, και εάν, λόγω αυτής της εξαγοράς, η επιχείρηση στην οποία ο αγοραστής σκοπεύει να αποκτήσει συμμετοχή καθίσταται θυγατρική του εν λόγω αγοραστή ή περιέρχεται υπό τον έλεγχό του, η αξιολόγηση της εξαγοράς υπόκειται στη διαδικασία της προηγούμενης διαβούλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 6.».

Άρθρο 28

Τροποποίηση της οδηγίας 98/78/ΕΚ

Η οδηγία 98/78/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1, τα στοιχεία ζ), η), θ) και ι) αντικαθίστανται από τα ακόλουθα στοιχεία:

«ζ) "συμμετέχουσα επιχείρηση" νοείται η επιχείρηση η οποία είτε είναι μητρική επιχείρηση ή άλλη επιχείρηση που διαθέτει συμμετοχή, είτε επιχείρηση συνδεδεμένη με άλλη επιχείρηση με σχέση κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ·

η) "συνδεδεμένη επιχείρηση" νοείται είτε η θυγατρική ή άλλη επιχείρηση στην οποία υπάρχει συμμετοχή, είτε επιχείρηση συνδεδεμένη με άλλη επιχείρηση με σχέση κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ·

θ) "ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου" νοείται η μητρική επιχείρηση, η κύρια δραστηριότητα της οποίας είναι η απόκτηση και κατοχή συμμετοχών σε θυγατρικές επιχειρήσεις, εφόσον οι εν λόγω θυγατρικές είναι αποκλειστικά ή κυρίως ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή ασφαλιστικές επιχειρήσεις χώρας, η οποία δεν είναι μέλος, εκ των οποίων θυγατρικών επιχειρήσεων η μία τουλάχιστον είναι ασφαλιστική επιχείρηση, και η οποία δεν είναι εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών κατά την έννοια της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της . . ., σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων (*)·

ι) "ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου μικτής δραστηριότητας" νοείται η μητρική επιχείρηση, η οποία δεν είναι ασφαλιστική επιχείρηση, ασφαλιστική επιχείρηση χώρας, η οποία δεν είναι μέλος, αντασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών κατά την έννοια της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ, όταν η μία τουλάχιστον από τις θυγατρικές της είναι ασφαλιστική επιχείρηση.

(*) ΕΕ L . . .».

2. Στο άρθρο 6 παράγραφος 3, προστίθεται η ακόλουθη φράση:

«Η αρμόδια αρχή που έχει υποβάλει το αίτημα μπορεί, εφόσον το επιθυμεί, να συμμετάσχει στον έλεγχο, όταν δεν τον πραγματοποιεί η ίδια.».

3. Στο άρθρο 8 παράγραφος 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν κατάλληλες διαδικασίες για τη διαχείριση των κινδύνων και μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων των ορθών διαδικασιών δημοσίευσης στοιχείων και λογιστικής, ώστε να εντοπίζουν, να υπολογίζουν, να παρακολουθούν και να ελέγχουν κατάλληλα τις συναλλαγές που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη απαιτούν επίσης από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να γνωστοποιούν τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος στις αρμόδιες αρχές τις σημαντικές συναλλαγές τους. Οι εν λόγω διαδικασίες και μηχανισμοί ελέγχονται από τις αρμόδιες αρχές.».

4. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«*Άρθρο 10α*

Συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών

1. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλλει προτάσεις στο Συμβούλιο, είτε κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της, προκειμένου να διαπραγματευθεί συμφωνίες με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, σχετικά με τα μέσα άσκησης της συμπληρωματικής εποπτείας:

α) των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν, ως συμμετέχουσες επιχειρήσεις, επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 2, οι έδρες των οποίων ευρίσκονται σε τρίτη χώρα, και

β) των ασφαλιστικών επιχειρήσεων μη μελών χωρών που έχουν, ως συμμετέχουσες επιχειρήσεις, επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 2, οι έδρες των οποίων ευρίσκονται στην Κοινότητα.

2. Οι συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αποσκοπούν ιδίως στην εξασφάλιση και των δύο ακόλουθων δυνατοτήτων:

α) ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών είναι σε θέση να λαμβάνουν τις απαραίτητες πληροφορίες για τη συμπληρωματική εποπτεία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, η έδρα των οποίων είναι στην Κοινότητα και οι οποίες έχουν θυγατρικές ή κατέχουν συμμετοχές σε επιχειρήσεις εκτός της Κοινότητας, και

β) ότι οι αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών είναι σε θέση να λαμβάνουν τις απαραίτητες πληροφορίες για τη συμπληρωματική εποπτεία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, η έδρα των οποίων είναι στην επικράτειά τους και οι οποίες έχουν θυγατρικές ή κατέχουν συμμετοχές σε επιχειρήσεις σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

3. Η Επιτροπή και η επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων αξιολογούν τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και την προκύπτουσα κατάσταση.

Άρθρο 10β

Διαχειριστικό σώμα των ασφαλιστικών εταιρειών χαρτοφυλακίου

Τα κράτη μέλη απαιτούν τα πρόσωπα που όντως διευθύνουν τις δραστηριότητες μιας ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου να έχουν τα απαιτούμενα εχέγγυα ήθους και την αναγκαία πείρα για την άσκηση των καθηκόντων τους.».

5. Στο παράρτημα Ι σημείο 1 μέρος Β, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«Όταν δεν υπάρχουν κεφαλαιακοί δεσμοί μεταξύ ορισμένων επιχειρήσεων σε έναν ασφαλιστικό όμιλο, η αρμόδια αρχή καθορίζει το αναλογικό τμήμα του μετοχικού κεφαλαίου που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη.».

6. Στο παράρτημα Ι σημείο 2, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«2.4α. Συνδεδεμένα πιστωτικά ιδρύματα, επιχειρήσεις επενδύσεων και χρηματοοικονομικά ιδρύματα

Κατά τον υπολογισμό της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας μιας ασφαλιστικής επιχείρησης η οποία είναι συμμετέχουσα επιχείρηση σε πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση επενδύσεων ή χρηματοοικονομικό ίδρυμα, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι κανόνες του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ και του άρθρου 18 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ σχετικά με την αφαίρεση των συμμετοχών αυτών, καθώς και οι διατάξεις για τη δυνατότητα των κρατών μελών να επιτρέπουν, υπό ορισμένους όρους, την εφαρμογή εναλλακτικών μεθόδων ή τη μη αφαίρεση των συμμετοχών αυτών.».

Άρθρο 29

Τροποποίηση της οδηγίας 2000/12/ΕΚ

Η οδηγία 2000/12/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 τροποποιείται ως εξής:

α) Το σημείο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. "συμμετοχή" για τους σκοπούς της εφαρμογής εποπτείας σε ενοποιημένη βάση και για τους σκοπούς των σημείων 15 και 16 του άρθρου 34 παράγραφος 2: η συμμετοχή κατά την έννοια της πρώτης πρότασης του άρθρου 17 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ, ή η άμεση ή έμμεση, κατοχή του 20 % ή περισσότερο των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου επιχείρησης·».

β) Τα σημεία 21 και 22 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«21. "χρηματοοικονομική εταιρεία χαρτοφυλακίου": χρηματοοικονομικό ίδρυμα, οι θυγατρικές επιχειρήσεις του οποίου είναι, αποκλειστικώς ή κυρίως, πιστωτικά ιδρύματα ή χρηματοοικονομικά ιδρύματα, ενώ μία τουλάχιστον από τις θυγατρικές αυτές επιχειρήσεις είναι πιστωτικό ίδρυμα, και το οποίο δεν είναι εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών κατά την έννοια της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της . . ., σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων (*)·

22. "μικτή εταιρεία χαρτοφυλακίου": μητρική εταιρεία, η οποία δεν είναι χρηματοοικονομική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή πιστωτικό ίδρυμα ή εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών κατά την έννοια της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ, και μεταξύ των θυγατρικών της οποίας περιλαμβάνεται ένα τουλάχιστον πιστωτικό ίδρυμα·

(*) ΕΕ L . . .».

2. Στο άρθρο 12, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«Ζητείται η γνώμη της αρμόδιας αρχής του ενεχομένου κράτους μέλους η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή επιχειρήσεων επενδύσεων πριν από τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο:

α) είναι θυγατρική ασφαλιστικής επιχείρησης ή επιχείρησης επενδύσεων με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ή

β) είναι θυγατρική της μητρικής ασφαλιστικής επιχείρησης ή επιχείρησης επενδύσεων με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ή

γ) ελέγχεται από το ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει ασφαλιστική επιχείρηση ή επιχείρηση επενδύσεων με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα.

Οι σχετικές αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο διαβουλεύονται μεταξύ τους, ιδίως όταν αξιολογούν την ποιότητα των μετόχων καθώς και την εντιμότητα και την ικανότητα των διευθυντικών στελεχών που συμμετέχουν στη διαχείριση άλλης οντότητας του ίδιου ομίλου. Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με την ποιότητα των μετόχων και την εντιμότητα και την ικανότητα των διευθυντικών στελεχών, που ενδιαφέρει τις άλλες ενεχόμενες αρμόδιες αρχές, όταν πρόκειται για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας καθώς και για τον έλεγχο της εφαρμογής των όρων λειτουργίας.».

3. Στο άρθρο 16, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Εάν ο αγοραστής συμμετοχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική επιχείρηση ή επιχείρηση επενδύσεων με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή μητρική πιστωτικού ιδρύματος, ασφαλιστικής επιχείρησης ή επιχείρησης επενδύσεων με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική επιχείρηση ή επιχείρηση επενδύσεων με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, και εάν, λόγω αυτής της εξαγοράς, η επιχείρηση στην οποία ο αγοραστής σκοπεύει να αποκτήσει συμμετοχή καθίσταται θυγατρική του εν λόγω αγοραστή ή περιέρχεται υπό τον έλεγχό του, η αξιολόγηση της εξαγοράς υπόκειται στη διαδικασία της προηγούμενης διαβούλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 12.».

4. Στο άρθρο 34, η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

α) Στο πρώτο εδάφιο, τα σημεία 12 και 13 αντικαθίστανται από τα ακόλουθα:

«12. οι συμμετοχές σε άλλα πιστωτικά και χρηματοοικονομικά ιδρύματα που υπερβαίνουν το 10 % του κεφαλαίου αυτών των ιδρυμάτων·

13. οι απαιτήσεις μειωμένης εξασφάλισης και τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 35 και στο άρθρο 36 παράγραφος 3, τα οποία κατέχει πιστωτικό ίδρυμα επί πιστωτικών και χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων, εφόσον η συμμετοχή του υπερβαίνει το 10 % του κεφαλαίου σε κάθε περίπτωση·

14. οι συμμετοχές σε άλλα πιστωτικά και χρηματοοικονομικά ιδρύματα μέχρι ποσοστού 10 % του κεφαλαίου τους, καθώς και οι απαιτήσεις μειωμένης εξασφάλισης και τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 35 και στο άρθρο 36 παράγραφος 3, τα οποία κατέχει το πιστωτικό ίδρυμα επί πιστωτικών και χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων, εκτός εκείνων που αναφέρονται στα σημεία 12 και 13 του παρόντος εδαφίου, για το ποσό του συνόλου αυτών των συμμετοχών, απαιτήσεων μειωμένης εξασφάλισης και μέσων το οποίο υπερβαίνει το 10 % των ιδίων κεφαλαίων του συγκεκριμένου πιστωτικού ιδρύματος, υπολογιζόμενων πριν από την αφαίρεση των στοιχείων των σημείων 12 έως 16 του παρόντος εδαφίου·

15. οι συμμετοχές κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 9, τις οποίες κατέχει ένα πιστωτικό ίδρυμα σε:

— ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, του άρθρου 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ ή του άρθρου 1 στοιχείο β) της οδηγίας 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*),

— αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ,

— ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο θ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ·

16. κάθε ένα από τα ακόλουθα στοιχεία τα οποία κατέχει το πιστωτικό ίδρυμα σε σχέση με τις οντότητες που αναφέρονται στο σημείο 15 στις οποίες κατέχει συμμετοχή:

— τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 3,

— τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 3,

(*) ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 1.».

β) Το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Όταν κατέχεται προσωρινά συμμετοχή σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα, χρηματοοικονομικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου, με σκοπό τη χρηματοδοτική συνδρομή για ανασυγκρότηση και διάσωση της εν λόγω οντότητας, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εγκρίνουν παρεκκλίσεις από τις προβλεπόμενες στα σημεία 12 έως 16 διατάξεις για την αφαίρεση ποσών.

Ως εναλλακτική λύση στην αφαίρεση των αναφερόμενων στα σημεία 15 και 16 στοιχείων, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στα πιστωτικά ιδρύματά τους να εφαρμόζουν, τηρουμένων των αναλογιών, τις μεθόδους 1, 2 ή 3 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ. Η μέθοδος 1 ("λογιστική ενοποίηση") εφαρμόζεται μόνον εφόσον η αρμόδια αρχή είναι πεπεισμένη για το ενιαίο της διαχείρισης και του εσωτερικού ελέγχου όσον αφορά τις οντότητες που θα συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της ενοποίησης. Η επιλεγείσα μέθοδος εφαρμόζεται με τρόπο διαχρονικά σταθερό.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, για τον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων σε ατομική βάση, τα πιστωτικά ιδρύματα που υπόκεινται σε εποπτεία σε ενοποιημένη βάση σύμφωνα με το κεφάλαιο 3 ή σε συμπληρωματική εποπτεία σύμφωνα με την οδηγία 2002/. . ./ΕΚ, δεν είναι απαραίτητο να αφαιρούν τις αναφερόμενες στα σημεία 12 έως 16 συμμετοχές τους σε πιστωτικά ιδρύματα, χρηματοοικονομικά ιδρύματα, ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου, που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της ενοποιημένης ή της συμπληρωματικής εποπτείας.

Η διάταξη αυτή ισχύει για το σύνολο των κανόνων προληπτικής εποπτείας που έχουν εναρμονισθεί με κοινοτικές πράξεις.».

5. Στο άρθρο 51, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα κράτη μέλη δεν χρειάζεται να εφαρμόζουν τους περιορισμούς που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 στις συμμετοχές σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στην οδηγία 73/239/ΕΟΚ και στην οδηγία 79/267/ΕΟΚ, ή σε αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στην οδηγία 98/78/ΕΚ.».

6. Στο άρθρο 52 παράγραφος 2, η τελευταία πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Με την επιφύλαξη του άρθρου 54α, η ενοποίηση της χρηματοοικονομικής κατάστασης της χρηματοοικονομικής εταιρείας χαρτοφυλακίου δεν συνεπάγεται κατ' ουδένα τρόπο την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να ασκούν επί της εταιρείας αυτής εποπτεία σε ατομική βάση.».

7. Το άρθρο 54 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην παράγραφο 1, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Στην περίπτωση που επιχειρήσεις συνδέονται με σχέση κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν πώς πρέπει να γίνεται η ενοποίηση.»·

β) Στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο, διαγράφεται η τρίτη περίπτωση.

8. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 54α*

Διαχειριστικό σώμα των χρηματοοικονομικών εταιρειών χαρτοφυλακίου

Τα κράτη μέλη απαιτούν τα πρόσωπα που όντως διευθύνουν τις δραστηριότητες μιας χρηματοοικονομικής εταιρείας χαρτοφυλακίου να έχουν τα απαιτούμενα εχέγγυα ήθους και την αναγκαία πείρα για την άσκηση των καθηκόντων τους.».

9. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 55α

Εντός ομίλου συναλλαγές σε εταιρείες συμμετοχής μικτών δραστηριοτήτων

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του τίτλου V κεφάλαιο II τμήμα 3 της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, εάν μια μητρική επιχείρηση ενός ή περισσοτέρων πιστωτικών ιδρυμάτων είναι εταιρεία συμμετοχής μικτών δραστηριοτήτων, οι αρμόδιες αρχές οι οποίες είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των εν λόγω πιστωτικών ιδρυμάτων ασκούν γενική εποπτεία στις συναλλαγές που πραγματοποιούνται μεταξύ του πιστωτικού ιδρύματος και της εταιρείας συμμετοχής μικτών δραστηριοτήτων και των θυγατρικών της.

Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα να διαθέτουν κατάλληλες διαδικασίες για τη διαχείριση των κινδύνων και μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, συμπεριλαμβανόμενων των ορθών διαδικασιών δημοσίευσης στοιχείων και λογιστικής, ώστε να μπορούν να εντοπίζουν, να υπολογίζουν, να παρακολουθούν και να ελέγχουν κατάλληλα τις συναλλαγές που πραγματοποιούνται με την εταιρεία συμμετοχής μικτών δραστηριοτήτων η οποία είναι η μητρική τους και τις θυγατρικές της. Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν την γνωστοποίηση από τα πιστωτικά ιδρύματα οποιασδήποτε σημαντικής συναλλαγής πραγματοποιείται με τις οντότητες αυτές, εκτός εκείνης που προβλέπεται στο άρθρο 48. Οι διαδικασίες αυτές και οι σημαντικές συναλλαγές αποτελούν αντικείμενο ελέγχου από την πλευρά των αρμόδιων αρχών.

Όταν οι προαναφερθείσες εντός ομίλου συναλλαγές απειλούν τη χρηματοοικονομική κατάσταση ενός πιστωτικού ιδρύματος, η αρμόδια αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του ιδρύματος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα.».

10. Στο άρθρο 56 παράγραφος 7, προστίθεται η ακόλουθη φράση:

«Η αρμόδια αρχή που έχει υποβάλει το αίτημα, μπορεί, εφόσον το επιθυμεί, να συμμετάσχει στον έλεγχο, όταν δεν τον πραγματοποιεί η ίδια.».

11. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 56α

Μητρική επιχείρηση σε τρίτη χώρα

Σε περίπτωση πιστωτικού ιδρύματος, η μητρική επιχείρηση του οποίου είναι πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοοικονομική εταιρεία χαρτοφυλακίου, η έδρα της οποίας είναι εκτός της Κοινότητας και δεν υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52, οι αρμόδιες αρχές ελέγχουν κατά πόσον το πιστωτικό ίδρυμα υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία, από αρμόδια αρχή τρίτης χώρας, η οποία είναι ισοδύναμη προς αυτή και υπόκειται στις αρχές, οι οποίες καθορίζονται στο άρθρο 52. Ο σχετικός έλεγχος πραγματοποιείται από την αρμόδια αρχή που θα ήταν υπεύθυνη για την ενοποιημένη εποπτεία αν ίσχυε το τέταρτο εδάφιο, κατόπιν αιτήματος της μητρικής επιχείρησης ή μιας από τις ρυθμιζόμενες οντότητες με άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ή με δική της πρωτοβουλία. Η εν λόγω αρμόδια αρχή συμβουλεύεται τις άλλες ενεχόμενες αρμόδιες αρχές.

Η συμβουλευτική επιτροπή τραπεζών μπορεί να εκφράζει γενικές εκτιμήσεις ως προς το κατά πόσον τα καθεστώτα ενοποιημένης εποπτείας των αρμόδιων αρχών τρίτων χωρών είναι σε θέση να επιτυγχάνουν τους στόχους της ενοποιημένης εποπτείας που καθορίζονται στο παρόν κεφάλαιο σε σχέση με τα πιστωτικά ιδρύματα η μητρική εταιρεία των οποίων εδρεύει εκτός Κοινότητας. Η επιτροπή αναθεωρεί τις εν λόγω εκτιμήσεις της και λαμβάνει υπόψη τις ενδεχόμενες μεταβολές των καθεστώτων ενοποιημένης εποπτείας που εφαρμόζονται από τις συγκεκριμένες αρμόδιες αρχές.

Η αρμόδια αρχή που ασκεί τον έλεγχο που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο λαμβάνει υπόψη της τις τυχόν γενικές εκτιμήσεις. Για το σκοπό αυτό, η αρμόδια αρχή συμβουλεύεται την επιτροπή προτού λάβει απόφαση.

Ελλείψει ισοδύναμης εποπτείας, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν κατ' αναλογία στο πιστωτικό ίδρυμα τις διατάξεις του άρθρου 52.

Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εφαρμόζουν άλλες κατάλληλες εποπτικές τεχνικές προκειμένου να επιτυγχάνουν τους στόχους της εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων σε ενοποιημένη βάση. Οι μέθοδοι αυτές πρέπει να συμφωνούνται από την αρμόδια αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την ενοποιημένη εποπτεία, ύστερα από διαβούλευση με τις άλλες ενεχόμενες αρμόδιες αρχές. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν ιδίως να ζητούν τη δημιουργία χρηματοοικονομικής εταιρείας χαρτοφυλακίου που να έχει την έδρα της στην Κοινότητα, και να εφαρμόζουν τις διατάξεις για την ενοποιημένη εποπτεία στην ενοποιημένη θέση της εν λόγω χρηματοοικονομικής εταιρείας χαρτοφυλακίου. Οι μέθοδοι πρέπει να επιτυγχάνουν τους στόχους της ενοποιημένης εποπτείας, όπως καθορίζονται στο παρόν κεφάλαιο, και πρέπει να κοινοποιούνται στις άλλες ενεχόμενες αρμόδιες αρχές και στην Επιτροπή.».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Άρθρο 30

Εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων

Έως ότου επιτευχθεί περαιτέρω συντονισμός των τομεακών κανόνων, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την υπαγωγή των εταιρειών διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων:

α) στο πεδίο εφαρμογής της ενοποιημένης εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, ή/και στο πεδίο εφαρμογής της συμπληρωματικής εποπτείας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο ασφαλιστικού ομίλου, και

β) στην περίπτωση που ο όμιλος είναι χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων, στο πεδίο εφαρμογής της συμπληρωματικής εποπτείας κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

Για την εφαρμογή της πρώτης παραγράφου, τα κράτη μέλη ορίζουν ή αναθέτουν στις αρμόδιες αρχές τους να αποφασίζουν βάσει ποιων τομεακών κανόνων (τραπεζικός τομέας, ασφαλιστικός τομέας ή τομέας επενδυτικών υπηρεσιών) υπόκεινται οι εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων στην ενοποιημένη ή/και συμπληρωματική εποπτεία που αναφέρεται στο στοιχείο α) της πρώτης παραγράφου. Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, οι σχετικοί τομεακοί κανόνες που διέπουν τη μορφή και την έκταση της υπαγωγής των χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων (εφόσον οι εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της ενοποιημένης εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων) και των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων (εφόσον οι εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της συμπληρωματικής εποπτείας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων), εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στις εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων. Για τους σκοπούς της συμπληρωματικής εποπτείας που αναφέρεται στο στοιχείο β) της πρώτης παραγράφου, οι εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων θεωρούνται ως ανήκουσες στον οποιονδήποτε τομέα εμπίπτουν δυνάμει του στοιχείου α) της πρώτης παραγράφου.

Στην περίπτωση που η εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ανήκει σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, οποιαδήποτε αναφορά στην έννοια της ρυθμιζόμενης οντότητας και στην έννοια των αρμόδιων αρχών και των σχετικών αρμόδιων αρχών, θεωρείται, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ότι συμπεριλαμβάνει, αντίστοιχα, τις εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων και τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των εταιρειών διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων. Αυτό ισχύει, τηρουμένων των αναλογιών, και όσον αφορά τους ομίλους που αναφέρονται στο στοιχείο α) της πρώτης παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 31

Έκθεση της Επιτροπής

1. Έως τις . . . (*), η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 21, έκθεση για τις πρακτικές των κρατών μελών και, ενδεχομένως, για την ανάγκη περαιτέρω εναρμόνισης όσον αφορά:

— την υπαγωγή των εταιρειών διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων στην εποπτεία σε επίπεδο ομίλου,

— την επιλογή και εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού της κεφαλαιακής επάρκειας που προβλέπονται στο παράρτημα Ι,

— τον ορισμό των σημαντικών εντός ομίλου συναλλαγών και των σημαντικών συγκεντρώσεων κινδύνων, καθώς και την εποπτεία των εντός ομίλου συναλλαγών και της συγκέντρωσης κινδύνων που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ, ιδίως σε σχέση με την εισαγωγή ποσοτικών ορίων και ποιοτικών απαιτήσεων για το σκοπό αυτό,

— τη συχνότητα με την οποία οι χρηματοπιστωτικοί όμιλοι ετερογενών δραστηριοτήτων πρέπει να πραγματοποιούν τους υπολογισμούς για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, όπως καθορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, και να αναφέρουν στον συντονιστή τις σημαντικές συγκεντρώσεις κινδύνων, όπως καθορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2.

Η Επιτροπή διαβουλεύεται με την επιτροπή προτού εκπονήσει τις προτάσεις της.

2. Εντός έτους μετά την επίτευξη συμφωνίας σε διεθνές επίπεδο για τους κανόνες εξάλειψης του διπλού υπολογισμού των ιδίων κεφαλαίων σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους, η Επιτροπή εξετάζει με ποιον τρόπο οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα ευθυγραμμισθούν με τις εν λόγω διεθνείς συμφωνίες και αν χρειάζεται, υποβάλλει κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 32

Μεταφορά της οδηγίας

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις . . . (**). Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι αναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο διατάξεις εφαρμόζονται για πρώτη φορά στο πλαίσιο της εποπτείας των λογαριασμών των εταιρικών χρήσεων που αρχίζουν την 1η Ιανουαρίου 2005 ή κατά τη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού έτους.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από αυτή την αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις της αναφοράς αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 33

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 34

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

. . .

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο *Για το Συμβούλιο*

Ο Πρόεδρος *Ο Πρόεδρος*

(*) Τεσσεράμισι έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(**) Δέκα οκτώ μήνες από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΗ ΕΠΑΡΚΕΙΑ

Ο υπολογισμός των συμπληρωματικών κεφαλαιακών απαιτήσεων των ρυθμιζόμενων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τεχνικές αρχές και μία από τις μεθόδους που εκτίθενται στο παρόν παράρτημα.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της επόμενης παραγράφου, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους, όταν αναλαμβάνουν το ρόλο του συντονιστή σε σχέση με συγκεκριμένο χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, να αποφασίζουν, ύστερα από διαβούλευση με τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές και τον ίδιο το χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, ποια μέθοδος πρέπει να εφαρμόζεται από το χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να πραγματοποιείται ο υπολογισμός σύμφωνα με μια συγκεκριμένη μέθοδο μεταξύ αυτών που περιγράφονται στο παρόν παράρτημα, εφόσον ο χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων έχει επικεφαλής του ρυθμιζόμενη οντότητα που έχει λάβει άδεια λειτουργίας στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Στην περίπτωση που ο χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων δεν έχει επικεφαλής του ρυθμιζόμενη οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την εφαρμογή οποιασδήποτε από τις μεθόδους που περιγράφονται στο παρόν παράρτημα, εκτός από περιπτώσεις όπου οι σχετικές αρμόδιες αρχές ευρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος, οπότε το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί την εφαρμογή μιας από τις μεθόδους.

I. **Τεχνικές αρχές**

1. Έκταση και μορφή του υπολογισμού των συμπληρωματικών κεφαλαιακών απαιτήσεων

Όποια μέθοδος και αν χρησιμοποιείται, όταν η οντότητα είναι θυγατρική επιχείρηση και έχει έλλειμμα φερεγγυότητας ή στην περίπτωση μη ρυθμιζόμενης οντότητας του χρηματοπιστωτικού τομέα, θεωρητικό έλλειμμα φερεγγυότητας, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το συνολικό έλλειμμα της θυγατρικής. Όταν, κατά τη γνώμη του συντονιστή, η ευθύνη της μητρικής επιχείρησης που κατέχει τμήμα του κεφαλαίου περιορίζεται, σαφώς και χωρίς αμφισβήτηση, στο συγκεκριμένο τμήμα του κεφαλαίου, ο συντονιστής μπορεί να επιτρέπει να λαμβάνεται υπόψη το έλλειμμα φερεγγυότητας της θυγατρικής σε αναλογική βάση.

Όταν δεν υπάρχουν κεφαλαιακοί δεσμοί μεταξύ οντοτήτων του ίδιου χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, ο συντονιστής, ύστερα από διαβούλευση με τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές, καθορίζει ποιο αναλογικό τμήμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, έχοντας υπόψη την ευθύνη που προκύπτει από τη δεδομένη σχέση.

2. Άλλες τεχνικές αρχές

Ανεξάρτητα από τη μέθοδο που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των συμπληρωματικών κεφαλαιακών απαιτήσεων των ρυθμιζόμενων οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων, όπως καθορίζεται στο τμήμα II του παρόντος παραρτήματος, ο συντονιστής και ενδεχομένως, οι άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε να εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:

i) Πρέπει να εξαλείφεται η πολλαπλή χρησιμοποίηση στοιχείων που είναι επιλέξιμα για τον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων («διπλός υπολογισμός ιδίων κεφαλαίων») καθώς και κάθε άτοπη δημιουργία ιδίων κεφαλαίων στο εσωτερικού του ομίλου. Για να διασφαλισθεί ότι δεν θα γίνεται διπλός υπολογισμός των ιδίων κεφαλαίων και δεν θα δημιουργούνται ίδια κεφάλαια στο εσωτερικό του ομίλου, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν, κατ' αναλογία, τις αντίστοιχες αρχές που προβλέπουν οι σχετικοί τομεακοί κανόνες.

ii) Έως την περαιτέρω εναρμόνιση των τομεακών κανόνων, οι απαιτήσεις φερεγγυότητας που ισχύουν για κάθε διαφορετικό χρηματοπιστωτικό τομέα που εκπροσωπεί σε έναν χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, καλύπτονται από στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με τους αντίστοιχους τομεακούς κανόνες. Όταν υπάρχει έλλειμμα ιδίων κεφαλαίων στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, μόνο τα στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων που είναι επιλέξιμα σύμφωνα με καθέναν από αυτούς τους τομεακούς κανόνες («διατομεακά κεφάλαια»), συνεκτιμώνται κατά τον έλεγχο της τήρησης των απαιτήσεων συμπληρωματικής φερεγγυότητας.

Όταν οι τομεακοί κανόνες προβλέπουν όρια στην επιλεξιμότητα ορισμένων από τα ίδια κεφάλαια, που θα μπορούσαν να θεωρηθούν διατομεακά κεφάλαια, τα όρια αυτά ισχύουν, τηρουμένων των αναλογιών, και για τον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

Κατά τον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν επίσης υπόψη τους την πραγματική διαθεσιμότητα και την πραγματική δυνατότητα μεταφοράς ιδίων κεφαλαίων μεταξύ των διαφόρων νομικών οντοτήτων του ομίλου, με βάση τους στόχους των κανόνων για την κεφαλαιακή επάρκεια.

Όταν, στην περίπτωση μη ρυθμιζόμενης οντότητας του χρηματοπιστωτικού τομέα, υπολογίζεται θεωρητική απαίτηση φερεγγυότητας βάσει του τμήματος ΙΙ του παρόντος παραρτήματος, ως θεωρητική απαίτηση φερεγγυότητας νοείται η κεφαλαιακή απαίτηση που θα έπρεπε να έχει η οντότητα αυτή προκειμένου να τηρεί τους σχετικούς τομεακούς κανόνες εάν ήταν ρυθμιζόμενη οντότητα του συγκεκριμένου χρηματοπιστωτικού τομέα. Στην περίπτωση των εταιρειών διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, ως απαίτηση φερεγγυότητας νοείται η κεφαλαιακή απαίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 5α παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 85/611/ΕΚ. Η απαίτηση θεωρητικής φερεγγυότητας μιας εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών υπολογίζεται σύμφωνα με τους τομεακούς κανόνες του πιο σημαντικού χρηματοπιστωτικού τομέα του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

II. **Τεχνικές μέθοδοι υπολογισμού**

Μέθοδος 1: μέθοδος «Λογιστική ενοποίηση»

Ο υπολογισμός των συμπληρωματικών κεφαλαιακών απαιτήσεων των ρυθμιζόμενων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, πραγματοποιείται βάσει των ενοποιημένων λογαριασμών.

Οι συμπληρωματικές κεφαλαιακές απαιτήσεις υπολογίζονται ως η διαφορά μεταξύ:

i) των ιδίων κεφαλαίων του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων που υπολογίζονται βάσει της ενοποιημένης οικονομικής κατάστασης του ομίλου· τα επιλέξιμα στοιχεία είναι αυτά που γίνονται αποδεκτά βάσει των σχετικών τομεακών κανόνων, και

ii) του αθροίσματος των απαιτήσεων φερεγγυότητας που ισχύουν για κάθε διαφορετικό χρηματοπιστωτικό τομέα που εκπροσωπείται στον όμιλο· οι απαιτήσεις φερεγγυότητας για κάθε διαφορετικό χρηματοπιστωτικό φορέα υπολογίζονται βάσει των αντίστοιχων τομεακών κανόνων.

Οι τομεακοί κανόνες στους οποίους γίνεται αναφορά είναι ειδικότερα: ο τίτλος V κεφάλαιο 3 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ για τα πιστωτικά ιδρύματα, η οδηγία 98/78/ΕΚ για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και η οδηγία 93/6/ΕΟΚ για τα πιστωτικά ιδρύματα και τις επιχειρήσεις επενδύσεων.

Στην περίπτωση των μη ρυθμιζόμενων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα που δεν υπεισέρχονται στον υπολογισμό των προαναφερόμενων τομεακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, πρέπει να υπολογίζεται η θεωρητική απαίτηση φερεγγυότητας.

Το υπόλοιπο δεν πρέπει να είναι αρνητικό.

Μέθοδος 2: μέθοδος «αφαίρεσης και συνένωσης»

Ο υπολογισμός των συμπληρωματικών κεφαλαιακών απαιτήσεων των ρυθμιζόμενων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, πραγματοποιείται βάσει των λογαριασμών κάθε οντότητας του ομίλου.

Οι συμπληρωματικές κεφαλαιακές απαιτήσεις υπολογίζονται ως η διαφορά μεταξύ:

i) του αθροίσματος των ιδίων κεφαλαίων κάθε ρυθμιζόμενης και μη ρυθμιζόμενης οντότητας του χρηματοπιστωτικού τομέα που ανήκει στο χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων· τα επιλέξιμα στοιχεία είναι αυτά τα οποία γίνονται αποδεκτά βάσει των σχετικών τομεακών κανόνων, και

ii) του αθροίσματος:

— των απαιτήσεων φερεγγυότητας κάθε ρυθμιζόμενης και μη ρυθμιζόμενης οντότητας του χρηματοπιστωτικού τομέα ομίλου· οι απαιτήσεις φερεγγυότητας υπολογίζονται σύμφωνα με τους σχετικούς τομεακούς κανόνες, και

— της λογιστικής αξίας των συμμετοχών σε άλλες οντότητες του ομίλου.

Στην περίπτωση μη ρυθμιζόμενων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα, υπολογίζεται θεωρητική απαίτηση φερεγγυότητας. Τα ίδια κεφάλαια και οι απαιτήσεις φερεγγυότητας λαμβάνονται υπόψη αναλογικά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 σύμφωνα με το τμήμα Ι του παρόντος παραρτήματος.

Το υπόλοιπο δεν πρέπει να είναι αρνητικό.

Μέθοδος 3: μέθοδος «Λογιστική αξία — αφαίρεση των απαιτήσεων»

Ο υπολογισμός των συμπληρωματικών κεφαλαιακών απαιτήσεων των ρυθμιζόμενων οντοτήτων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων πραγματοποιείται βάσει των λογαριασμών κάθε οντότητας του ομίλου.

Οι συμπληρωματικές κεφαλαιακές απαιτήσεις υπολογίζονται ως η διαφορά μεταξύ:

i) των ιδίων κεφαλαίων της μητρικής επιχείρησης ή της επικεφαλής οντότητας του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων· τα επιλέξιμα στοιχεία είναι αυτά που γίνονται αποδεκτά βάσει των σχετικών τομεακών κανόνων, και

ii) του αθροίσματος:

— της απαίτησης φερεγγυότητας της μητρικής επιχείρησης ή της αναφερθείσας στο σημείο i) επικεφαλής οντότητας, και

— της υψηλότερης λογιστικής αξίας μεταξύ, αφενός, της συμμετοχής που κατέχει αυτή στις άλλες οντότητες του ομίλου και, αφετέρου, των απαιτήσεων φερεγγυότητας αυτών των οντοτήτων· οι απαιτήσεις φερεγγυότητας των τελευταίων λαμβάνονται υπόψη αναλογικά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 και σύμφωνα με το τμήμα I του παρόντος παραρτήματος.

Στην περίπτωση μη ρυθμιζόμενων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα, υπολογίζεται θεωρητική απαίτηση φερεγγυότητας. Κατά την αποτίμηση των στοιχείων που είναι επιλέξιμα για τον υπολογισμό των συμπληρωματικών κεφαλαιακών απαιτήσεων, οι συμμετοχές μπορούν να αποτιμώνται σύμφωνα με την μέθοδο της καθαρής θέσης, βάσει της εναλλακτικής δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 59 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ.

Το υπόλοιπο δεν πρέπει να είναι αρνητικό.

Μέθοδος 4: συνδυασμός των μεθόδων 1, 2 και 3

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν το συνδυασμό των μεθόδων 1, 2 και 3 ή το συνδυασμό δύο εξ αυτών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΝΤΟΣ ΟΜΙΛΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ

Ο συντονιστής, ύστερα από διαβούλευση με τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές προσδιορίζει το είδος των συναλλαγών και των κινδύνων τους οποίους πρέπει να αναφέρουν οι ρυθμιζόμενες οντότητες ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 2 και του άρθρου 8 παράγραφος 2, σχετικά με τη δημοσίευση στοιχείων για τις εντός ομίλου συναλλαγές και τη συγκέντρωση κινδύνων. Κατά τον καθορισμό του είδους των συναλλαγών και κινδύνων ή όταν γνωμοδοτούν σχετικά, ο συντονιστής και οι σχετικές αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τους τη δομή του συγκεκριμένου χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και το σύστημα διαχείρισης των κινδύνων του. Για τον προσδιορισμό των ουσιωδών εντός ομίλου συναλλαγών και της σημαντικής συγκέντρωσης κινδύνων που πρέπει να γνωστοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7 και 8, ο συντονιστής, ύστερα από διαβούλευση με τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές και με τον ίδιο το χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, καθορίζει κατάλληλα κατώτατα όρια βάσει των διακανονιστικών ιδίων κεφαλαίων ή/και τεχνικών διατάξεων.

Κατά την εποπτεία που ασκεί στις εντός ομίλου συναλλαγές και στη συγκέντρωση κινδύνων, ο συντονιστής δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην ενδεχόμενη διάχυση των κινδύνων στο εσωτερικό του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, στον κίνδυνο σύγκρουσης συμφερόντων, στον κίνδυνο καταστρατήγησης τομεακών κανόνων και στο επίπεδο ή στον όγκο των κινδύνων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εφαρμόζουν, στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, τις διατάξεις των τομεακών κανόνων για τις εντός ομίλου συναλλαγές και τη συγκέντρωση κινδύνων, ιδίως προκειμένου να αποφεύγεται η καταστρατήγηση των τομεακών κανόνων.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 24 Απριλίου 2001, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ, 79/267/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ, 92/96/ΕΟΚ, 93/6/ΕΟΚ, και 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 98/78/ΕΚ και 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έδωσε τη γνώμη της στις 13 Σεπτεμβρίου 2001 ([2]). Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 14 Μαρτίου 2002 ([3]) και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 17 Οκτωβρίου 2001 ([4]). Η Επιτροπή των Περιφερειών αποφάσισε να μην δώσει γνώμη.

Στις 12 Σεπτεμβρίου 2002, το Συμβούλιο υιοθέτησε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 251 της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος της πρότασης είναι να θεσπίσει κοινά προληπτικά πρότυπα για την εποπτεία χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων και να εισαγάγει ίσους όρους ανταγωνισμού και ασφάλεια δικαίου μεταξύ χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Η πρόταση βασίζεται στα ακόλουθα ουσιώδη στοιχεία:

— τον ορισμό ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και των οντοτήτων που περιλαμβάνει, καθώς και μιας διαδικασίας που επιτρέπει τον προσδιορισμό ενός ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων,

— τον καθορισμό του πεδίου της συμπληρωματικής εποπτείας στην οποία θα υπόκεινται οι χρηματοπιστωτικοί όμιλοι ετερογενών δραστηριοτήτων, καθώς και τον υπολογισμό της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου σύμφωνα με διάφορες τεχνικές μεθόδους, της επιτήρησης των συναλλαγών εντός του ομίλου και ενδεχομένων συγκεντρώσεων κινδύνων, των διαδικασιών διαχείρισης των κινδύνων και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου, καθώς και απαιτήσεων όσον αφορά τα εχέγγυα ήθους και τη διαχειριστική πείρα,

— τον καθορισμό μίας και μόνο αρμόδιας αρχής (του συντονιστή) υπεύθυνης για την άσκηση συμπληρωματικής εποπτείας του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, καθώς και του πεδίου των εξουσιών αυτής της αρχής,

— διατάξεις για τη συνεργασία μεταξύ των ενεχομένων αρμοδίων αρχών,

— τροποποιήσεις των κλαδικών οδηγιών που αφορούν τραπεζικά θέματα, επενδυτικές υπηρεσίες και την ασφάλιση με στόχο την εισαγωγή ίσων όρων ανταγωνισμού για τους χρηματοπιστωτικούς ομίλους ομοιογενών δραστηριοτήτων και για τους χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

Η κοινή θέση ακολουθεί την προσέγγιση της πρότασης της Επιτροπής, με ορισμένες τροποποιήσεις ως προς την ουσία και την παρουσίαση του κειμένου. Οι αλλαγές σε κάθε άρθρο της πρότασης της Επιτροπής και ο τρόπος με τον οποίο περιλαμβάνονται οι τροπολογίες που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επεξηγούνται παρακάτω.

([1]) ΕΕ C 213 της 31.7.2001, σ. 227.

([2]) ΕΕ C 271 της 26.9.2001, σ. 10.

([3]) . . .

([4]) ΕΕ C 36 της 8.2.2002, σ. 1.

Οι αιτιολογικές παράγραφοι

Οι αιτιολογικές παράγραφοι έχουν τροποποιηθεί προκειμένου να ληφθούν υπόψιν οι αλλαγές στο διατακτικό της οδηγίας, και για να ενσωματωθεί η *τροπολογία αριθ. 3* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τα εκτελεστικά μέτρα που θα εγκρίνει η Επιτροπή (βλέπε παρακάτω).

Κεφάλαιο I — Στόχοι και ορισμοί (άρθρα 1 έως 4)

Στόχος (άρθρο 1)

Το άρθρο 1 σχετικά με το σκοπό της οδηγίας παραμένει αμετάβλητο σε σύγκριση με την πρόταση της Επιτροπής.

Ορισμοί (άρθρο 2)

Έχει εισαχθεί νέος ορισμός, στο άρθρο 2 σημείο 5, του όρου «εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων», που είναι απαραίτητος για τους σκοπούς του άρθρου 30 (βλέπε παρακάτω).

Στο σημείο 17 έχει εισαχθεί ένας νέος ορισμός του όρου «σχετικές αρμόδιες αρχές». Στην πρόταση της Επιτροπής ανατίθενται πολλές αποφάσεις στις αρμόδιες αρχές. Σε μερικές περιπτώσεις ο αριθμός των αρμοδίων αρχών μπορεί να είναι πολύ μεγάλος και συνεπώς η λήψη αποφάσεων χρονοβόρα και δύσκολη. Προκειμένου να διευκολυνθεί και να καταστεί αποτελεσματική η λήψη αποφάσεων, η κοινή θέση εισάγει μια νέα έννοια, «σχετικές αρμόδιες αρχές», που ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 17, και περιλαμβάνει τις αρχές τις οποίες αφορά περισσότερο η εποπτεία χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Ορισμένες αποφάσεις, τις οποίες η πρόταση της Επιτροπής αναθέτει στις αρμόδιες αρχές γενικώς, έχουν ανατεθεί στην κοινή θέση στις σχετικές αρμόδιες αρχές. Ο ορισμός εμπεριέχει μια ελαστικότητα που επιτρέπει την προσθήκη άλλων αρχών, όπου αυτό είναι σκόπιμο, για παράδειγμα των αρχών ενός κράτους μέλους όπου ο όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων κατέχει μεγάλο μερίδιο της αγοράς.

Οι όροι «όμιλος» και «στενοί δεσμοί» έχουν τροποποιηθεί. Ο ορισμός του «ομίλου» είναι περισσότερο περιορισμένος από όσο στην πρόταση της Επιτροπής, αλλά ευρύτερος από τον ορισμό που προτείνεται στις *τροπολογίες αριθ. 4 και 5* του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Συμβούλιο θεωρεί σημαντικό να περιληφθούν οι λεγόμενοι «οριζόντιοι όμιλοι» που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ σε κάθε περίπτωση, και να μην επαφίεται η προσθήκη αυτών των ομίλων στην εθνική διακριτική ευχέρεια. Κατά συνέπεια, οι *τροπολογίες αριθ. 11 και 12* του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν ενσωματώνονται στην κοινή θέση. Ο ορισμός των «στενών δεσμών» χρησιμοποιείται στην κοινή θέση απλώς και μόνον για να ορισθούν οι συναλλαγές εντός του ομίλου (βλέπε παρακάτω), και δεν επηρεάζει τον καθορισμό ενός ομίλου. Επομένως η κοινή θέση βαίνει προς την κατεύθυνση που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και μπορεί να θεωρηθεί ότι λαμβάνει εν μέρει υπόψιν το πνεύμα των τροπολογιών αριθ. 4 και 5.

Ο ορισμός του όρου «χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων» έχει καταστεί ακριβέστερος χωρίς να μεταβάλλεται η προσέγγιση της πρότασης της Επιτροπής. Για τους σκοπούς του ορισμού, ο τραπεζικός τομέας και ο τομέας των επενδυτικών υπηρεσιών θεωρούνται ως ενιαίος τομέας, ο δε χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων πρέπει να έχει τουλάχιστον μία οντότητα στον τομέα αυτόν και μία οντότητα στον ασφαλιστικό τομέα, οι δε δραστηριότητές του και στους δύο τομείς πρέπει να είναι σημαντικές. Έχει επίσης καταστεί σαφές ότι οποιοσδήποτε υποόμιλος ομίλου, εφόσον πληροί τα κριτήρια που καθορίζονται στον ορισμό, θεωρείται ο ίδιος ως χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων. Η *τροπολογία αριθ. 6* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ληφθεί υπόψιν στο άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο β) (βλέπε παρακάτω).

Ο όρος «χρηματοπιστωτικός τομέας» έχει επίσης τροποποιηθεί για να καταστεί ακριβέστερος, ο δε ορισμός στο σημείο 13 των «στενών δεσμών» έχει διατυπωθεί εκ νέου χωρίς να μεταβληθεί η ουσία του, προκειμένου να αποφευχθούν περιττές διασταυρούμενες παραπομπές.

Ο προσδιορισμός του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων (άρθρα 3 και 4)

Η προσέγγιση του άρθρου 3 της κοινής θέσης ακολουθεί ευρέως την προσέγγιση της πρότασης της Επιτροπής. Η διατύπωση έχει καταστεί σαφέστερη και έχουν εισαχθεί μερικές ουσιαστικές αλλαγές.

Στον ορισμό του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων η κοινή θέση συμπεριλαμβάνει τους ομίλους με μικτές δραστηριότητες (βιομηχανικές ή εμπορικές και χρηματοπιστωτικές), επικεφαλής των οποίων δεν είναι ρυθμιζόμενη από την ΕΕ οντότητα, και των οποίων οι δραστηριότητες ανήκουν τουλάχιστον κατά 40 % στον χρηματοπιστωτικό τομέα (όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, όπως πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην *τροπολογία αριθ. 7*.

Όπως πρότεινε η Επιτροπή, οι διακλαδικές δραστηριότητες του ομίλου πρέπει να είναι σημαντικές. Εκτός από το κατώτατο όριο 10 % κατά το άρθρο 3 παράγραφος 2 της πρότασης της Επιτροπής για να ορίζεται κατά πόσον οι δραστηριότητες σε διαφορετικούς χρηματοπιστωτικούς κλάδους είναι σημαντικές, η κοινή θέση περιλαμβάνει, όπως πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην *τροπολογία αριθ. 50*, εναλλακτικό κατώτατο όριο στο άρθρο 3 παράγραφος 3. Το Συμβούλιο θεωρεί το ποσό των 3 δισεκατομμυρίων που πρότεινε το Κοινοβούλιο υπερβολικά περιοριστικό και έχει καθορίσει το κατώτατο όριο σε 6 δισεκατομμύρια ευρώ. Ωστόσο, ένας όμιλος που πληροί μεν το κριτήριο του κατώτατου ορίου των 6 δισεκατομμυρίων ευρώ αλλά όχι του κατώτατου ορίου του 10 % μπορεί να αποκλεισθεί, είτε από την εφαρμογή της οδηγίας είτε από τις διατάξεις που αφορούν τη συγκέντρωση κινδύνων, τις συναλλαγές εντός του ομίλου και τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, εάν οι σχετικές αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η εισαγωγή αυτού του ομίλου δεν θα ήταν σκόπιμη ή θα ήταν παραπλανητική σε σχέση με τους στόχους της συμπληρωματικής εποπτείας. Κατά την απόφαση αυτή οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψιν για παράδειγμα κατά πόσον το σχετικό μέγεθος του μικρότερου χρηματοπιστωτικού τομέα είναι υπερβολικά μικρό (δεν υπερβαίνει το 5 %) για να θεωρήσουν τον όμιλο ως χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων ή κατά πόσον ο όμιλος είναι μόνο σχετικά μικρός παράγων σε μια μεγάλη εθνική αγορά (το μερίδιο της αγοράς των τραπεζικών ή ασφαλιστικών δραστηριοτήτων του δεν υπερβαίνει το 5 % σε κανένα κράτος μέλος). Το τελευταίο κριτήριο αντανακλά τις ίδιες ανησυχίες που αντικατοπτρίζονται στην *τροπολογία αριθ. 6* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το άρθρο 3 παράγραφοι 4, 5 και 6 της κοινής θέσης περιλαμβάνει διατάξεις που επιτρέπουν στις σχετικές αρμόδιες αρχές ορισμένη ελαστικότητα κατά την εφαρμογή των κατώτατων ορίων που μνημονεύονταν παραπάνω. Το άρθρο 3 παράγραφος 4 ορίζει ότι οι σχετικές αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψιν τη συμμόρφωση προς τα κατώτατα όρια του άρθρου 3 παράγραφοι 1 και 2 επί τρία διαδοχικά έτη, και επομένως περιλαμβάνει εν μέρει τον παράγοντα της συνέχειας που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην *τροπολογία αριθ. 8*. Η *τροπολογία αριθ. 10* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν συμπεριλαμβάνεται, διότι το Συμβούλιο θεωρεί σημαντικό να επιτρέπεται στις αρμόδιες αρχές να επιδεικνύουν ελαστικότητα σε κάποιο βαθμό, δεδομένων των διαφορετικών δομών και του πολύπλοκου χαρακτήρα των χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων στην Ευρώπη.

Το άρθρο 3 παράγραφος 7 εισάγει διατάξεις για τον υπολογισμό του συνολικού ισολογισμού.

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι, λόγω των πολύπλοκων δομών και της διασυνοριακής φύσης των χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων στην Ευρώπη, απαιτείται ειδική διαδικασία για τον ορισμό ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, εφόσον ενδέχεται να μην είναι πάντα σαφές για τις ενεχόμενες αρμόδιες αρχές ότι ένας όμιλος έχει εξελιχθεί σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων κατά την έννοια της οδηγίας. Επομένως το άρθρο 4 εισάγει νέα διαδικασία για τον ορισμό ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και υποχρεώνει τις ενεχόμενες αρμόδιες αρχές να συνεργασθούν στενά προς το σκοπό αυτό.

Κεφάλαιο II — Συμπληρωματική εποπτεία

Τμήμα 1 — Πεδίο εφαρμογής (άρθρο 5)

Το άρθρο 5 (άρθρο 4 της πρότασης της Επιτροπής) το οποίο αφορά το πεδίο εφαρμογής της συμπληρωματικής εποπτείας των εγκεκριμένων οντοτήτων που αποτελούν μέρος χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων ακολουθεί βασικά την πρόταση της Επιτροπής. Έχουν εισαχθεί ορισμένες ελάσσονες τεχνικές αλλαγές, και μία διάταξη που εφαρμόζεται σε «συνεταιριστικούς ομίλους» έχει προστεθεί στην παράγραφο 4, στην οποία ενσωματώνεται εν μέρει η *τροπολογία αριθ. 17* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Τμήμα 2 — Χρηματοοικονομική κατάσταση (άρθρα 6 έως 9 και παραρτήματα I και II)

Στο άρθρο 6 διατηρείται η προσέγγιση του άρθρου 5 της πρότασης της Επιτροπής και ενσωματώνονται μερικές από τις τροπολογίες που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η παράγραφος 2 έχει μεταβληθεί ώστε να καταστήσει ακριβέστερη τη διατύπωση και να υπογραμμισθούν οι ευθύνες του συντονιστή για την εποπτεία της κεφαλαιακής επάρκειας του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και η ευθύνη του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων όσον αφορά τον υπολογισμό της κεφαλαιακής επάρκειας. Η παράγραφος 3 έχει επαναδιατυπωθεί προκειμένου να εκθέσει το πεδίο εφαρμογής ακριβέστερα, και έχει προστεθεί νέα παράγραφος 4 για να ενσωματωθούν οι *τροπολογίες αριθ. 39 και 58* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η παράγραφος 5 εισάγει υποχρέωση για τον συντονιστή να διαβουλευθεί με τις άλλες αρμόδιες αρχές πριν αποφασισθεί ότι η συμπερίληψη οντότητας στο πεδίο εφαρμογής συμπληρωματικού κεφαλαίου δεν είναι σκόπιμη ή είναι παραπλανητική. Η διάταξη σχετικά με την μη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της κεφαλαιακής επάρκειας, που εκτίθεται στο άρθρο 5 παράγραφος 5 της πρότασης της Επιτροπής, έχει περιληφθεί σε νέο άρθρο 16 όπου συγκεντρώνονται διατάξεις σχετικές με εκτελεστικά μέτρα.

Η κυριότερη αλλαγή του παραρτήματος Ι σε σύγκριση με την πρόταση της Επιτροπής αφορά την επιλογή μεθόδου για τον υπολογισμό συμπληρωματικού κεφαλαίου. Στην πρόταση της Επιτροπής η επιλογή παραμένει ανοιχτή. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε στην *τροπολογία αριθ. 52* η επιλογή να επαφίεται στον ίδιο τον όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων. Το Συμβούλιο επέλεξε να καθορίσει ειδικές κατευθυντήριες γραμμές για την επιλογή μεθόδου, λόγω του γεγονότος ότι οι μέθοδοι ποικίλλουν και ότι η επιλογή της μεθόδου πρέπει να εξετασθεί στο πλαίσιο των κλαδικών κανόνων για την εποπτεία σε επίπεδο ομίλου των ρυθμιζομένων οντοτήτων του ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Επομένως η επιλογή μεθόδου συνιστά εποπτική απόφαση που αποτελεί αρμοδιότητα των αρχών. Η απόφαση αυτή δεν πρέπει να επαφίεται στις υπό εποπτεία οντότητες.

Το Συμβούλιο συμφωνεί για την ανάγκη διασάφησης, η οποία εκφράζεται στην *τροπολογία αριθ. 16* του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της διάταξης που αφορά τη χρησιμοποίηση στοιχείων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με τους κλαδικούς κανόνες, και έχει τροποποιήσει το κείμενο της πρότασης της Επιτροπής, μολονότι το διαμόρφωσε κάπως διαφορετικά σε σχέση με την προτεινόμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωση, την οποία το Συμβούλιο έκρινε διφορούμενη. Εξάλλου, το Συμβούλιο κρίνει ότι το θέμα αυτό πρέπει να εξετασθεί στο παράρτημα Ι μαζί με τις άλλες τεχνικές αρχές, και συνεπώς δεν έχει ενσωματώσει τη διάταξη αυτή στο διατακτικό της οδηγίας όπως είχε προταθεί στις *τροπολογίες αριθ. 16 και 37*.

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι οι κίνδυνοι για τις ρυθμιζόμενες οντότητες ενός ομίλου, τους οποίους δημιουργούν η συγκέντρωση κινδύνων και οι συναλλαγές εντός του ομίλου διαφέρουν, και ότι υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές στην εποπτική εξέταση της συγκέντρωσης κινδύνων αφενός και των συναλλαγών εντός του ομίλου αφετέρου. Συνεπώς, το Συμβούλιο επέλεξε να εξετάσει αυτά τα δύο θέματα, τα οποία εξετάζονται μαζί στο άρθρο 6 της πρότασης της Επιτροπής, σε δύο νέα άρθρα, τα άρθρα 7 και 8. Προκειμένου να καταστεί διαφανέστερο το κείμενο και να εξετασθούν σχετικά θέματα στο ίδιο άρθρο, η κοινή θέση εκθέτει τις διατάξεις που αφορούν τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου και τις διαδικασίες διαχείρισης των κινδύνων σε χωριστό νέο άρθρο, το άρθρο 9, το οποίο εξετάζει τα θέματα που πραγματεύονται τα άρθρα 5, παράγραφος 2 και 10 της πρότασης της Επιτροπής. Το άρθρο 6 παράγραφος 6 της πρότασης της Επιτροπής για τα εκτελεστικά μέτρα έχει συμπεριληφθεί στο άρθρο 16 της κοινής θέσης. Το παράρτημα ΙΙ έχει διατηρηθεί κατά μεγάλο μέρος όπως ήταν, εκτός από μια διευκρίνιση των αρμοδιοτήτων του συντονιστή.

Το άρθρο 7 σχετικά με τη συγκέντρωση κινδύνων ακολουθεί εκ του σύνεγγυς την πρόταση της Επιτροπής. Προκειμένου να αποφευχθούν οι αμφιβολίες και να εξασφαλισθεί ασφάλεια δικαίου, το Συμβούλιο έχει προσθέσει μία διάταξη στο άρθρο 7 παράγραφος 2, όπου διευκρινίζεται ποιος υποβάλλει τις αναγκαίες πληροφορίες στον συντονιστή.

Το άρθρο 8 σχετικά με τις συναλλαγές εντός του ομίλου ακολουθεί σε μεγάλο βαθμό την πρόταση της Επιτροπής. Το Συμβούλιο κρίνει ότι συναλλαγές που συνάπτονται με επιχειρήσεις που έχουν στενούς δεσμούς με ρυθμιζόμενες οντότητες εντός του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων δεν πρέπει να αποκλείονται από την εποπτεία συναλλαγών εντός του ομίλου, και τροποποίησε αναλόγως τον ορισμό των «συναλλαγών εντός του ομίλου» που εκτίθεται στο άρθρο 1 σημείο 18.

Προκειμένου να αποφευχθεί νομικό κενό στις περιπτώσεις όπου ο συντονιστής δεν έχει (ακόμη) καθορίσει τι συνιστά σημαντική συναλλαγή εντός του ομίλου, η κοινή θέση ορίζει στο άρθρο 8 παράγραφος 2 ότι, στο μέτρο που δεν έχουν καθορισθεί τα κατώτατα όρια, μια συναλλαγή εντός ομίλου θεωρείται σημαντική, όταν το ποσό της υπερβαίνει τουλάχιστον το 5 % του συνολικού ποσού των απαιτήσεων κεφαλαιακής επάρκειας στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Στο άρθρο 8 παράγραφος 2 έχει επίσης εισαχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, μία διάταξη που ορίζει ποιος πρέπει να υποβάλλει τις αναγκαίες πληροφορίες στον συντονιστή.

Σημαντικές και μη διαφανείς μεταφορές κεφαλαίων από ρυθμιζόμενη οντότητα μπορούν να γίνουν όχι μόνο με λίγες μεγάλες μεταφορές αλλά και με μεγάλο αριθμό μικρότερων συναλλαγών. Συνεπώς, εκτός από το δικαίωμα των κρατών μελών να θέτουν ποσοτικά όρια, το Συμβούλιο κρίνει αναγκαίο να συμπεριληφθεί στο άρθρο 8 παράγραφος 3 και το δικαίωμα να τίθενται ποιοτικές προϋποθέσεις όσον αφορά συναλλαγές εντός του ομίλου ρυθμιζομένων οντοτήτων ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, παραδείγματος χάριν την προϋπόθεση να γίνονται οι συναλλαγές εντός του ομίλου σύμφωνα με την αρχή της ανεξαρτησίας των επιχειρήσεων ή με κάλυψη του κόστους, ανάλογα με το είδος της συναλλαγής.

Το Συμβούλιο θεωρεί πολύ σημαντικούς τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου και τις διαδικασίες διαχείρισης των κινδύνων και η κοινή θέση ενισχύει τις διατάξεις επί των θεμάτων αυτών σε σύγκριση με την πρόταση της Επιτροπής. Σύμφωνα με τις κλαδικές οδηγίες, η παράγραφος 1 θεσπίζει γενική προϋπόθεση να υπάρχουν κατάλληλοι μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Οι παράγραφοι 2 και 3 θεσπίζουν ελάχιστες προϋποθέσεις για αυτές τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς. Στην παράγραφο 4 περιλαμβάνεται η προϋπόθεση που ορίζεται στο άρθρο 10 της πρότασης της Επιτροπής σχετικά με την παραγωγή στοιχείων και πληροφοριών.

Η *τροπολογία αριθ. 18* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ενσωματωθεί εν μέρει. Το άρθρο 31 της κοινής θέσης απαιτεί να υποβάλλει η Επιτροπή στην επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων έκθεση σχετικά με τον ορισμό των ουσιωδών συναλλαγών εντός του ομίλου και των σημαντικών συγκεντρώσεων κινδύνων, καθώς και με την εποπτεία των συναλλαγών εντός του ομίλου και τη συγκέντρωση κινδύνων που αναφέρονται στο παράρτημα II, ιδίως σε σχέση με την εισαγωγή ποσοτικών ορίων και ποιοτικών απαιτήσεων για τον σκοπό αυτό. Ωστόσο, το Συμβούλιο θεωρεί ότι δεν πρέπει να απαιτείται από την επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων να επιτηρεί την πρακτική εφαρμογή των κανόνων σε κατ' ιδίαν χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων, και ότι μία έκθεση επί του θέματος αυτού προς την επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων θα αποτελούσε παράβαση της υποχρέωσης τήρησης του απορρήτου που επιβάλλεται στους εποπτες, και συνεπώς η πρώτη πρόταση της τροπολογίας αριθ. 18 δεν περιλαμβάνεται στην κοινή θέση.

Τμήμα 3 — Μέτρα για τη διευκόλυνση της συμπληρωματικής εποπτείας (άρθρα 10 έως 17)

Το άρθρο 10 έχει τροποποιηθεί ελαφρά σε σύγκριση με το άρθρο 7 της πρότασης της Επιτροπής. Το Συμβούλιο συμφωνεί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι είναι σημαντικό να υπάρχει ένας και μόνο συντονιστής για όλες τις περιπτώσεις. Οποιαδήποτε άλλη εναλλακτική λύση θα ανέτρεπε το σκοπό της ύπαρξης συντονιστή. Οι άλλες διατάξεις της κοινής θέσης αρκούν για να εξασφαλίσουν τον αναγκαίο συντονισμό μεταξύ των ενεχομένων αρχών. Κατέστη επίσης σαφές ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία χαρτοφυλακίου ενέχονται στον ορισμό του συντονιστή, και συνεπώς η *τροπολογία αριθ. 19* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενσωματώνεται στην κοινή θέση. Η διαδικασία γνωστοποίησης όσον αφορά τον ορισμό του συντονιστή εκτίθεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2. Εφόσον η οδηγία θα εφαρμόζεται και σε ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων που θα σταθούν στο μέλλον, η παραπομπή στην τροπολογία αριθ. 19 στην ημερομηνία μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο δεν έχει περιληφθεί στην κοινή θέση.

Σύμφωνα με τις *τροπολογίες αριθ. 20, 21 και 22* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η κοινή θέση ορίζει ότι ο ορισμός του συντονιστή βασίζεται στα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2, και όχι στη συμφωνία των αρχών, εφόσον αυτή η διαδικασία διευκολύνει το διορισμό του συντονιστή και δίνει μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου. Λόγω της μεγάλης ποικιλίας της δομής των χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων, ενδέχεται σε ιδιαίτερες περιπτώσεις να είναι απρόσφορη η αυστηρή εφαρμογή των κριτηρίων. Οι σχετικές αρμόδιες αρχές μπορούν, κατόπιν διαβουλεύσεως με το χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, να παρεκκλίνουν από τα κριτήρια και να ορίζουν ως συντονιστή διαφορετική αρχή (βλέπε άρθρο 10 παράγραφος 3 της κοινής θέσης).

Το άρθρο 11 της κοινής θέσης αφορά τα καθήκοντα του συντονιστή. Εκτός από τα καθήκοντα που αναφέρονται στο άρθρο 7 της πρότασης της Επιτροπής, η κοινή θέση προσθέτει στην παράγραφο 1 στοιχείο στ) μια γενική ρήτρα που αναφέρεται σε άλλα καθήκοντα, μέτρα και αποφάσεις που ανατίθενται στον συντονιστή με την οδηγία αυτή. Αυτό αντικατοπτρίζει τη σφαιρική φύση του λειτουργήματος του συντονιστή ως αρχής υπεύθυνης για τη συμπληρωματική εποπτεία όπως υπογραμμίζεται στην κοινή θέση. Επιπλέον διευκρινίζεται το ενδεχόμενο περιεχόμενο της συμφωνίας συντονισμού.

Ενσωματώνοντας το πνεύμα των *τροπολογιών αριθ. 23 και 25* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το άρθρο 11 παράγραφος 2 ενισχύει τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2, ορίζοντας ότι ο συντονιστής πρέπει, όταν χρειάζεται πληροφορίες που έχουν ήδη δοθεί σε άλλη αρμόδια αρχή σύμφωνα με τους κλαδικούς κανόνες, να απευθύνεται σε αυτή την αρχή κατά το δυνατόν, προκειμένου να αποφεύγονται οι επικαλύψεις στην υποβολή στοιχείων προς τις διάφορες αρχές που ενέχονται στην εποπτεία. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η μετατροπή αυτής της διάταξης σε υποχρέωση χωρίς τη δυνατότητα εξαιρέσεων θα δυσχεράνει ασκόπως το έργο του συντονιστή και θα οδηγήσει σε ανεπιθύμητη ακαμψία, σε περιπτώσεις όπου οι πληροφορίες απαιτούνται επειγόντως και μπορούν να ληφθούν εύκολα από το χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων.

Στο άρθρο 12 ενσωματώνεται η *τροπολογία αριθ. 42* και το πνεύμα της *τροπολογίας αριθ. 24* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ενώ το Συμβούλιο συμφωνεί ότι δεν πρέπει να υπάρχει καμία εξαίρεση από την προϋπόθεση ανταλλαγής πληροφοριών, το Συμβούλιο θεωρεί ωστόσο ότι οι αρμόδιες αρχές χρειάζεται να έχουν την εξουσία να δρουν ταχέως σε έκτακτες περιστάσεις, μερικές φορές εντός ωρών. Σε τέτοιες περιπτώσεις προηγούμενη διαβούλευση με άλλες αρχές ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα των αποφάσεων και συνεπώς το άρθρο 12 παράγραφος 2 ορίζει ότι σε τέτοιες περιστάσεις επιτρέπεται εκ των υστέρων πληροφόρηση χωρίς προηγούμενη διαβούλευση.

Όσον αφορά το διαχειριστικό σώμα των μικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών χαρτοφυλακίου, το Συμβούλιο συμφωνεί με την πρόθεση της πρότασης της Επιτροπής, η οποία έγκειται στο να απαιτείται από όλα τα πρόσωπα τα οποία λαμβάνουν εκ των πραγμάτων αποφάσεις σε ρυθμιζόμενες οντότητες να έχουν εχέγγυα ήθους. Ωστόσο, το Συμβούλιο έχει επιλέξει, για την προσθήκη αυτών των προϋποθέσεων στην οδηγία, διαφορετική νομική προσέγγιση, την οποία θεωρεί ακριβέστερη και διαφανέστερη. Η προσέγγιση αυτή συνίσταται στα ακόλουθα:

— εισαγωγή νέου άρθρου 13 στην κοινή θέση για το διαχειριστικό σώμα των μικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών χαρτοφυλακίου, βάσει των απαιτήσεων εχεγγύων ήθους στις τομεακές οδηγίες,

— προσθήκη παρόμοιων διατάξεων στην οδηγία για το συντονισμό του τραπεζικού τομέα σε ενοποιημένη βάση (οδηγία 2000/12/ΕΚ) σχετικά με τις εταιρείες χαρτοφυλακίου, καθώς και στην οδηγία για τους ασφαλιστικούς ομίλους (οδηγία 98/78/ΕΚ) σχετικά με το διαχειριστικό σώμα των μικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών χαρτοφυλακίου και

— παράλειψη των διατάξεων της πρότασης της Επιτροπής, που κατόπιν τούτου πλεονάζουν [1].

Τα άρθρα 14 και 15 μένουν αμετάβλητα σε σύγκριση με τα άρθρα 11 και 12 της πρότασης της Επιτροπής εκτός από ελάσσονες διευκρινίσεις του κειμένου. Η τρίτη παράγραφος του άρθρου 15 έχει ευθυγραμμισθεί τώρα προς την αντίστοιχη διάταξη των κλαδικών οδηγιών (βλέπε παρακάτω).

Το Συμβούλιο επέλεξε να συγκεντρώσει όλες τις διατάξεις σχετικά με τα εκτελεστικά μέτρα σε ένα και μόνο άρθρο 16, αντί να επαναλαμβάνονται πανομοιότυπες διατάξεις σε πολλά άρθρα, προκειμένου να καταστεί το κείμενο διαφανέστερο. Το άρθρο 16 ακολουθεί την προσέγγιση των αντιστοίχων διατάξεων της πρότασης της Επιτροπής, αλλά τη συμπληρώνει με μία διευκρίνιση σχετικά με τις μικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες χαρτοφυλακίου. Καθίσταται σαφές ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη, με την επιφύλαξη του άρθρου 17 παράγραφος 2, να καθορίζουν ποια μέτρα, και σε ποια έκταση, μπορούν να λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές τους σε σχέση με τις μικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες χαρτοφυλακίου εφόσον οι τελευταίες δεν καλύπτονται από κλαδικές οδηγίες.

Το άρθρο 17 δεν μεταβάλλεται σε σύγκριση με το άρθρο 13 της πρότασης της Επιτροπής.

Τμήμα 4 — Τρίτες χώρες (άρθρα 18 και 19)

Το άρθρο 18 παράγραφος 1 της κοινής θέσης ορίζει διαφορετική διαδικασία από εκείνη που προτείνει η Επιτροπή για να ελέγχεται κατά πόσον οι ρυθμιζόμενες οντότητες με μητρική επιχείρηση τρίτης χώρας υπόκεινται σε ισοδύναμη εποπτεία. Η διάρθρωση της διαδικασίας αποφάσεων ευθυγραμμίζεται προς τα άλλα άρθρα της οδηγίας όπου η αρχή που θα ήταν ο συντονιστής εάν ίσχυαν τα κριτήρια της οδηγίας λαμβάνει την απόφαση ύστερα από διαβούλευση με τις λοιπές σχετικές αρμόδιες αρχές. Η επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων μπορεί να παρέχει γενικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το τι συνιστά ισοδυναμία και ο «συντονιστής» πρέπει να ζητήσει τη γνώμη της πριν λάβει την απόφασή του. Η εν λόγω επιτροπή δεν έχει εποπτική εξουσία και στην αιτιολογική παράγραφο 15 ορίζεται ότι η οδηγία δεν απαιτεί από τις αρμόδιες αρχές να αποκαλύπτουν στην επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων πληροφορίες οι οποίες καλύπτονται από την υποχρέωση εμπιστευτικότητας δυνάμει της παρούσας οδηγίας ή άλλων κλαδικών οδηγιών.

Στο άρθρο 18 παράγραφος 3 ενσωματώνεται η *τροπολογία αριθ. 26* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και ανατίθεται, σύμφωνα με τα λοιπά άρθρα της οδηγίας, στον συντονιστή το καθήκον να συμφωνεί για ενδεχόμενες εναλλακτικές μεθόδους, ύστερα από διαβούλευση με τις άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές.

---

[1] Άρθρο 25 παράγραφος 2 που τροποποιεί το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, άρθρο 18 παράγραφος 1 που τροποποιεί το άρθρο 8 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, άρθρο 19 παράγραφος 1 που τροποποιεί το άρθρο 8 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ και άρθρο 23 παράγραφος 1 που τροποποιεί την οδηγία 93/22/ΕΟΚ.

Το άρθρο 19 παραμένει αμετάβλητο σε σύγκριση με το άρθρο 15 της πρότασης της Επιτροπής εκτός από την προσθήκη της επιτροπής χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων στην παράγραφο 2.

Κεφάλαιο III — Εξουσίες της Επιτροπής και διαδικασία επιτροπής

Στο άρθρο 20 παράγραφος 1 σχετικά με τις εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή ενσωματώνονται οι *τροπολογίες αριθ. 28 και 29* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και ανατίθεται επιπλέον στην Επιτροπή το έργο του συντονισμού των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει των άρθρων 7 και 8 και του παραρτήματος ΙΙ προκειμένου να ενθαρρυνθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή τους στην Κοινότητα. Η *τροπολογία αριθ. 27* δεν έχει ενσωματωθεί λόγω του ότι υπάρχει ο κίνδυνος να ερμηνευθεί κατά τρόπο που θα περιορίζει χωρίς λόγο το πεδίο εφαρμογής του άρθρου.

Ως προς την ουσία, η *τροπολογία αριθ. 31* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενσωματώνεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 της κοινής θέσης. Η διατύπωση έχει τροποποιηθεί προκειμένου να μη περιορισθεί η υποχρέωση διαβούλευσης της Επιτροπής και να αποφευχθεί το ότι παρέχονται προνόμια σε ιδιωτικούς οργανισμούς μέσα σε μια νομική πράξη της Κοινότητας.

Η διατύπωση του άρθρου 21 για την επιτροπή έχει τροποποιηθεί ελαφρά προκειμένου να ευθυγραμμισθεί προς την πάγια νομική διατύπωση τέτοιων διατάξεων, και η *τροπολογία αριθ. 30* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την λεγόμενη «ρήτρα λήξης ισχύος» έχει ενσωματωθεί στην παράγραφο 4. Σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 της κοινής θέσης, στο άρθρο 21 έχει προστεθεί νέα παράγραφος 5 που αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές τις οποίες μπορεί να παρέχει η επιτροπή για την ισοδύναμη εποπτεία, και η νέα παράγραφος 6 ορίζει, σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8, ότι η επιτροπή πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με τις αρχές που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τη συγκέντρωση κινδύνων και τις συναλλαγές εντός του ομίλου προκειμένου να διευκολύνεται η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών επί των θεμάτων αυτών.

Η *τροπολογία αριθ. 3* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για μία νέα αιτιολογική παράγραφο σχετικά με τα εκτελεστικά μέτρα που θα εγκρίνει η Επιτροπή έχει ενσωματωθεί στην αιτιολογική παράγραφο 19. Το Συμβούλιο θεωρεί την *τροπολογία αριθ. 2* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η οποία αναφέρεται στην συμφωνία μεταξύ της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που αφορά την έκθεση της επιτροπής των σοφών σχετικά με τον κανονισμό για τις ευρωπαϊκές αγορές αξιών (επιτροπή Lamfalussy), δεν έχει θέση σ' αυτή την οδηγία, εφόσον η τελευταία αφορά τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων και δεν έχει σχεδιασθεί σύμφωνα με τις γραμμές που ορίζονται στην έκθεση της επιτροπής των σοφών.

Κεφάλαιο IV — Τροποποιήσεις υπαρχουσών οδηγιών

Εκτός από καθαρά τεχνικές τροποποιήσεις, και τις τροπολογίες που αφορούν τα διαχειριστικά σώματα που εξηγούνται παραπάνω, οι τροπολογίες των ισχυουσών οδηγιών έχουν μεταβληθεί όσον αφορά τα ακόλουθα σημεία.

α) Όσον αφορά τα απαιτούμενα ίδια κεφάλαια [1], το Συμβούλιο έχει τροποποιήσει την πρόταση της Επιτροπής, ωθούμενο από τις ίδιες ανησυχίες όπως εκείνες που ενέπνευσαν τις *τροπολογίες αριθ. 34, 44, 46 και 48* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δηλαδή να επιτευχθεί ισόρροπο καθεστώς για την εξάλειψη του διπλού υπολογισμού. Η επιλεγείσα λύση διαφέρει σε μερικά σημεία από την προτεινόμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Έχει στόχο να αποφύγει τη διάκριση μεταξύ χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων και λοιπών χρηματοπιστωτικών ομίλων με ενδιαφέροντα και στους δύο κλάδους (τραπεζικό/κινητών αξιών και ασφαλιστικό) που δεν θεωρούνται όμιλοι ετερογενών δραστηριοτήτων. Παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να επιτρέπουν την εφαρμογή των μεθόδων που εκτίθενται στο παράρτημα Ι της οδηγίας των ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων σε κλαδικούς ομίλους όσον αφορά τη συμμετοχή τους σε κεφάλαια σε διαφορετικό χρηματοοικονομικό κλάδο. Ωστόσο, οι αφαιρέσεις που θεσπίζονται στις κλαδικές οδηγίες δεν έχουν ευθυγραμμισθεί πλήρως ώστε να αποφευχθούν οι υπερβολικά δραστικές αλλαγές του τρέχοντος καθεστώτος στον τραπεζικό τομέα/τομέα κινητών αξιών και τον ασφαλιστικό τομέα, πράγμα που δεν αποτελεί σκοπό της τρέχουσας οδηγίας.

Το Συμβούλιο συμφωνεί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι είναι αναγκαίο οι διατάξεις για την κατάργηση του διπλού υπολογισμού να ευθυγραμμισθούν με το νέο καθεστώς για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων που συζητείται τη στιγμή αυτή στο πλαίσιο της επιτροπής της Βασιλείας, το δε άρθρο 31 παράγραφος 2 της κοινής θέσης ενσωματώνει την τελευταία παράγραφο των *τροπολογιών αριθ. 48 και 34*.

[1] Άρθρο 22 παράγραφος 2 για τροποποίηση του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, άρθρο 23 παράγραφος 2 για τροποποίηση του άρθρου 18 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, άρθρο 28 παράγραφος 6 για τροποποίηση του παραρτήματος Ι παράγραφος 2 της οδηγίας 98/78/ΕΚ και άρθρο 29 παράγραφοι 4 και 5 για τροποποίηση του άρθρου 34 παράγραφος 2 και του άρθρου 51 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ.

β) Οι οδηγίες για την ασφάλιση, οδηγία 92/49/ΕΟΚ και οδηγία 92/96/ΕΟΚ έχουν τροποποιηθεί με το άρθρο 24 παράγραφος 2 και το άρθρο 25 παράγραφος 2 της κοινής θέσης, ώστε να επιτραπεί στις αρμόδιες για την ασφάλιση αρχές να διαβιβάζουν πληροφορίες σε νομισματικούς οργανισμούς, ανάλογα με την κατάσταση στον τραπεζικό κλάδο και τον τομέα των κινητών αξιών.

γ) Η ουσία της *τροπολογίας αριθ. 35* που προτάθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ενσωματωθεί στο άρθρο 28 παράγραφος 2 και στο άρθρο 29 παράγραφος 10 της κοινής θέσης που τροποποιούν το άρθρο 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 98/78/ΕΚ και το άρθρο 56 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ αντιστοίχως. Επομένως το κείμενο ευθυγραμμίζεται προς το άρθρο 15 της οδηγίας για τους ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων.

δ) Το άρθρο 29 παράγραφος 11 της κοινής θέσης ευθυγραμμίζει το άρθρο 56α της οδηγίας για το συντονισμό του τραπεζικού τομέα, οδηγίας 2000/12/ΕΚ, προς το άρθρο 18 της οδηγίας για τους ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων όσον αφορά τους ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων τρίτων χωρών (βλέπε παραπάνω).

Κεφάλαιο V — Εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι, όταν ένας χρηματοπιστωτικός όμιλος ασκεί δραστηριότητες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να θεωρούνται δραστηριότητες του κλάδου των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που πρέπει να περιληφθούν στη συνολική προληπτική εποπτεία του ομίλου, μολονότι η διαχείριση περιουσιακών στοιχείων καθ' εαυτήν δεν αποτελεί χωριστό κλάδο του χρηματοπιστωτικού τομέα κατά τον ίδιο τρόπο όπως ο τραπεζικός και ο ασφαλιστικός κλάδος. Η κοινή θέση περιλαμβάνει ένα νέο κεφάλαιο, το οποίο περιέχει ένα νέο άρθρο 30 που αφορά τις εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 ως εταιρείες διαχείρισης κατά την έννοια της οδηγίας για τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ). Στο άρθρο 30 επαφίεται στα κράτη μέλη να αποφασίζουν βάσει ποιων κλαδικών κανόνων (τραπεζικού τομέα, ασφαλιστικού κλάδου ή κλάδου επενδυτικών υπηρεσιών) οι εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων υπόκεινται στην ενοποιημένη εποπτεία σε επίπεδο κλάδου ή στη συμπληρωματική εποπτεία σε επίπεδο ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

Κεφάλαιο VI — Μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η εφαρμογή της οδηγίας επανεξετάζεται και ότι η οδηγία ενημερώνεται όταν χρειάζεται, η κοινή θέση εισάγει σε νέο άρθρο 31 υποχρέωση για την Επιτροπή να υποβάλλει στην επιτροπή χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων έκθεση για τις πρακτικές των κρατών μελών, και, ενδεχομένως, για την ανάγκη περαιτέρω εναρμόνισης, όσον αφορά ορισμένες βασικές διατάξεις της οδηγίας.

Η μεταφορά της οδηγίας πρέπει να γίνει μέσα σε 18 μήνες από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της οδηγίας, δηλαδή μέσα στην ελάχιστη περίοδο που απαιτούν μερικά κράτη μέλη σύμφωνα με τις συνταγματικές διαδικασίες τους. Οι διατάξεις εφαρμόζονται στο πλαίσιο της εποπτείας των λογαριασμών των εταιρικών χρήσεων που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2005 ή κατά τη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού έτους. Όθεν η *τροπολογία αριθ. 36* που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν περιλαμβάνεται.

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι όλες οι τροπολογίες που έχουν επέλθει στην πρόταση της Επιτροπής ευθυγραμμίζονται πλήρως προς τους στόχους της οδηγίας. Η κοινή θέση ενσωματώνει ορισμένες από τις τροπολογίες που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και, ενώ άλλες τροπολογίες δεν ενσωματώνονται στην κοινή θέση με τη διατύπωση που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο συμμερίζεται ευρέως τις ανησυχίες που βρίσκονται στη βάση αυτών των τροπολογιών και τις έχει λάβει πλήρως υπόψιν. Το Συμβούλιο κρίνει ότι η κοινή θέση εξασφαλίζει ισορροπία μεταξύ της ανάγκης να εισαχθεί συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων και της ανάγκης να εξασφαλισθεί ότι η εποπτεία μπορεί να είναι αποτελεσματική και να ανταποκρίνεται στους επιθυμητούς στόχους, χωρίς να επιβάλλει ένα άκαμπτο και άτεγκτο καθεστώς στο χρηματοπιστωτικό κλάδο.